



ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการศึกษาบทความของหนุ่มเมืองจันทน์ ผู้จัดทำการวิจัยเรื่องนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเพื่อศึกษาท่วงทำนองทางภาษา (Style) และกลวิธีการเขียนบทความ ได้วิเคราะห์ข้อมูลแล้ว จึงขอเสนอผลของการวิเคราะห์ ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ท่วงทำนองทางภาษา (Style) ของหนุ่มเมืองจันทน์

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์กลวิธีการเขียนบทความ ของหนุ่มเมืองจันทน์

ดังมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ท่วงทำนองทางภาษา (Style)

1. การใช้คำ

จากการศึกษาพบว่า บทความของหนุ่มเมืองจันทน์มีการใช้คำหลากหลายชนิดเพื่อใช้ในการสื่อความหมายที่ชัดเจน สื่ออารมณ์ ดังมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1.1 คำที่มีความหมายโดยตรง หมายถึง คำที่มีความหมายตรงตามพจนานุกรมที่ใช้เป็นปกติในชีวิตประจำวัน ดังตัวอย่าง

ตัวอย่าง

“...พอต้องคิดร่างกายโทรทัศน์ทุกสัปดาห์ “เวลา” ที่จะ “โฟกัส” กับงานเขียนก็น้อยลง แต่ความรู้ “อยากเขียน” ก็ยังอยู่ ความรู้สึกนี้ยิ่งชัดเมื่อผมนั่งอ่านสมุดบันทึกสีดำ มี “ข้อคิด” และ “คำคม” มากมาย...”

(คิดจากคำคม : 1)

“สมุดบันทึกสีดำ” ในความหมายตรงหมายถึง สมุดที่มีหน้าปกสีดำส่วนความหมายโดยนัยของ “สมุดบันทึกสีดำ” หมายถึง สมุดบันทึกที่ได้บันทึกความลับหรือมีเรื่องราวแอบแฝงอยู่มักใช้กับสิ่งที่เราต้องการปกปิด

“... “หมอดุ้ม” บอกว่าชีวิตของเราเหมือนกับการ ไปทัศนศึกษาในวัยเด็ก ลองทบทวนดูว่าใครใช้ชีวิตแบบไหน เราไม่รู้ว่าวันสุดท้ายของชีวิตจะมาเมื่อไรครับ “หมอดุ้ม” กำลังเตือนทุกคนว่าชีวิตจริงไม่มี “ฟินาเล่” แล้วเขาก็หยิบมะม่วงเล็กๆ ใบเดิมมาส่งอีกครั้ง เป็น “ระนังแห่งชีวิต”...”

(ระนังแห่งชีวิต : 2)

“ระฆัง” ในความหมายตรงหมายถึง เครื่องใช้ดีให้เกิดเสียงเป็นอาณัติสัญญาณ หล่อด้วยทองเหลืองเป็นต้น รูปคล้ายลูกฟักตัด มีหูติดอยู่ตอนบน (ราชบัณฑิตยสถาน 2544 หน้า 977)

ส่วนความหมายโดยนัยของ “ระฆัง” หมายถึง สัญญาณเตือน

“...เคยนึกเล่น ๆ ว่าถ้า “ป้า” เป็นเจ้าของที่ดินริมถนนสุขุมวิทแถวทองหล่อ หรือเอกมัย 60 ไร่ ตารางวาละล้าน 1 ไร่ 400 ตารางวา ก็ 400 ล้านบาท 60 ไร่ ประมาณ 24,000 ล้านบาท แค่อคิดกันนอนหลับฝันดีแล้วครับ ยังเคยบอกเพื่อน ๆ เล่าว่าถ้า “ป้า” เลือกที่ดินถูกแปลงผมคงมีคนรับใช้เยอะมาก มีพี่เลี้ยงประจำตัวเรียกว่า “คุณหนู” ไปเมื่อนอกตั้งแต่เล็ก แล้วเราจะไม่รู้จักกัน...”

(การลงทุน : 5)

“ป้า” ในความหมายตรงหมายถึง พ่อ,บิดาผู้ให้กำเนิด ส่วนความหมายโดยนัยของคำว่า “ป้า” ในบทความนี้หมายถึง ผู้ชายที่ชอบเที่ยวกลางคืนและมักมีเงิน

1.2 คำที่มีความหมายโดยนัยหมายถึง ความหมายที่แฝงอยู่เป็นความหมาย ที่เกิดจากสัมพันธภาพคือต้องมีบริบทเป็นเครื่องกำกับคิดถึงความหมายอย่าง ดังตัวอย่าง

“...ตอนนี้ชีวิตของผมอยู่ในห้องเรียนเป็นประจำเพราะ ABC (Academy of business creativity) หรือสถาบันพัฒนาความคิดสร้างสรรค์เชิงธุรกิจที่ผม และ “โจ” ธนา เขียรอัจฉริยะ ร่วมกันทำขึ้นมาสนุก ๆ ตอนนี้แตกแขนงไปมากมาย...”

(คิดจากคำคม : 1)

“แตกแขนง” ในความหมายตรงหมายถึง แดกกิ่ง,แตกกิ่งก้านสาขาของต้นไม้ ส่วนความหมายโดยนัยของคำว่า “แตกแขนง” ขยายออกไป ซึ่งในข้อความนี้หมายถึงการขยายกิจการของสถาบันพัฒนาความคิดสร้างสรรค์เชิงธุรกิจ ที่ผู้เขียนได้ทำ กับ คุณโจธนา เขียรอัจฉริยะ

“...ผมเป็นแฟนคลับช่วง TALENT TALK ชอบมากกว่าการฟังวิทยากรอีกครั้ง เพราะเรื่องราวของแต่ละคนสดมากเหมือนตอนที่ผมอ่าน “โตเกียวไม่มีขา” หนังสือเล่มแรกของ “นิ้วกลม” สดใหม่ และอร่อย...”

(ระฆังแห่งชีวิต : 2)

“สดใหม่ และอร่อย” ในความหมายตรงหมายถึง การรับประทานอาหารจากวัตถุดิบที่มีคุณภาพสดใหม่ เมื่อปรุงเป็นอาหาร อาหารก็จะมีรสชาติที่ดี ส่วนความหมายโดยนัยของคำว่า “สดใหม่ และอร่อย” ในข้อความนี้หมายถึง งานเขียนที่เป็นเรื่องราวที่ใหม่ทันสมัย ทำให้อ่านแล้วรู้สึกดี

“...“วิธีการ” สร้างเชื่อน ไม่สำคัญเท่ากับ “ความอยาก” สร้างเชื่อนเราต้องมีความปรารถนาอันแรงกล้าขึ้นมาก่อน แล้วเราจะเห็นทางเหมือนคนที่ทำงานใหม่ ๆ...”

(อยากกก... : 4)

“เชื่อน” ในความหมายตรงหมายถึง สิ่งที่สร้างขึ้นขวางกั้นลำน้ำเพื่อประโยชน์ในทางชลประทาน ส่วนความหมายโดยนัยของคำว่า “เชื่อน” ในบทความนี้หมายถึง การเก็บสำรองทรัพยากรและเงินทุนส่วนเกินเอาไว้ใช้ในยามจำเป็น

“...วันนี้เรื่องนี้ปรากฏในหนังสือ ก็เหมือนกับแสงสปอตไลท์จับไปที่น้อง ๆ เราคือมนุษย์ร่วมโลกเฉกเช่นเดียวกัน ผมหวังว่าหนังสือ The Down ก็จะทำให้หน้าที่ได้ทรงพลังยิ่งกว่าหนังสือ “โหม่ง” เต็มที่กับหนังสือเล่มนี้มาก...”

(ความรัก-ความหวัง-The Down : 6)

“สปอตไลท์” ในความหมายตรงหมายถึง ไฟฉายที่มีแสงสว่างจ้ามาก ส่วนความหมายโดยนัยของคำว่า “สปอตไลท์” หมายถึง การเป็นจุดสนใจของผู้คน อยู่ในสายตาของประชาชน

“...ครับ ผมใช้ชีวิตแบบนี้มาตลอดไม่เคยมีความฝันที่ขาวโกล มีแต่เป้าหมายใกล้ ๆ ถ้าตอบแบบหล่อ ๆ ก็ต้องบอกว่าผมใช้ชีวิตแบบ “ฟอเรสต์ กัมพ์” ล่องลอยตามลมแบบ “ชนนิก” เพียงแต่มี “หางเสือ” และ “หัวใจ”...”

(เกษียณ : 15)

“หางเสือ” ในความหมายตรงหมายถึง เครื่องลือท้ายเรือ, จะกูด จังกูด หรือ ตะกูด ก็เรียก ส่วนความหมายโดยนัยของคำว่า “หางเสือ” ในบทความนี้หมายถึงการกำหนดอนาคตของตนเองด้วยตนเอง

1.3 คำแสดงอารมณ์หมายถึง คำที่เป็นเสียงอันเกิดจากอารมณ์สะท้อนใจมนุษย์
ดังตัวอย่าง

ตอนที่เห็นราคาที่ดินสูงถึงตารางวาละล้านบาท ผมไม่นึกว่าราคาจะขยับขึ้นไปได้อีก หรือถ้าขยับก็คงจะขยับขึ้นช้า ๆ แต่เป็บเดียวราคาที่ดินก็ขยับขึ้นไปอย่างรวดเร็ว ไม่ถึงปี ขึ้นไปถึงล้านห้า....บ๊ะเจ้า

(การลงทุน : 5)

“บ๊ะเจ้า” เป็นคำที่แสดงอารมณ์ความรู้สึกของผู้พูด ในบทความนี้แสดงอาการตื่นตระหนกประหลาดใจ มาจากคำอุทาน “โห้ พระเจ้า”

“...เอ่อ...ลืมไปครับ ผมบอกว่าจะเล่าเรื่อง 4 เรื่อง นี่คือ เรื่องสุดท้ายครับ หลายคนคงเคยได้ยิน “เสียงในหัว” ของตัวเองบอกว่า “การจะลงมือทำในสิ่งที่ชอบ มันเสี่ยงนะ...”

(แปดบรรทัดครึ่ง : 8)

“เอ่อ” เป็นคำที่แสดงอารมณ์และความรู้สึกของผู้พูด ในบทความนี้หมายถึงการรับรู้ การเข้าใจแล้วเปล่งเสียงออกมาเพื่อแสดงความรู้สึกว่า รับรู้แล้ว เข้าใจแล้ว

“...ผมเคยเห็นคลิปการซ้อมของเด็ก ๆ แล้วต้องร้อง “โ๊โ๊โ๊” เลยครับ เด็กตัวเล็ก ๆ เล่นบอลดีมาก เบสิกดี เล่นเป็นทีมเห็นแล้วอยากดูจริง ๆ ทำเป็นโหวกั๊วได้เลย...”

(เบื้องหลัง “บุรีรัมย์” : 12)

“โ๊โ๊โ๊” เป็นคำที่แสดงอารมณ์และความรู้สึกของผู้พูด ในที่นี้แสดงอาการประหลาดใจ หรือตกใจ

“...ครับ ผมใช้ชีวิตแบบนี้มาตลอด ไม่เคยมีความฝันที่ยาวไกล มีแต่เป้าหมายใกล้ ๆ ถ้าตอบแบบหล่อ ๆ ก็ต้องบอกว่าผมใช้ชีวิตแบบ “ฟอเรสต์ กัมพ์” ล่องลอยตามลมแบบ “ขนนก” เพียงแต่มี “หางเสือ” และ “หัวใจ” ...ฮิ้ว...”

(เก๋มขณ : 15)

“ฮิ้ว” เป็นคำที่แสดงอารมณ์และความรู้สึกของผู้พูด ในที่นี้แสดงอาการดีใจ ชอบใจ

“...ที่ GTH จะมีวัฒนธรรมหนึ่งที่น่ารักมาก ๆ คือจะเลี้ยงอาหารกลางวันพนักงานทำเป็นกิจจะลักษณะเลย คือ มีเมนูอาหารกลางวันเขียนบอกพนักงาน ไว้ล่วงหน้าให้ตัดสินใจว่าจะใช้บริการหรือเปล่า “พีแก๊ง” บอกว่าบริการนี้จะได้รับความนิยมมากหลังจาก คันเคื่อนไปแล้ว “ปลายเคื่อนคนต้องเยอะแน่ ๆ เพราะเงินเริ่มหมด” ผมทาย “ไม่หรอกครับ แค่วันเคื่อนก็ได้รับความนิยมแล้ว” “พีแก๊ง” ยิงมุข เอ๊ะ...หรือเรื่องจริง...”

(เรื่องของใจ : 18)

“เอ๊ะ” เป็นคำที่แสดงอารมณ์และความรู้สึกอาการประหลาดใจของผู้พูด

1.4 คำนามธรรม หมายถึง คำที่ให้ความหมายทางความคิด หรือคำที่รับความหมายทางประสาทที่ 6 คือ ทางใจเช่น ความดี ความชั่ว สวย รวย อร่อย รักเกลียด ชอบ ชัง โกล โกลั บาป บุญ บทความของหนุ่มเมืองจันท์ มีการใช้คำนามธรรม

ดังตัวอย่าง

“...แต่ “โหน่ง” ก็ยังคงเป็น “โหน่ง” คนเดิม เขามี “ความฝัน” เหมือน คนอื่นแต่เขาฝันไม่เหมือนกับคนอื่นหนังสือแรกของ “โหน่ง” เป็นหนังสือนี้ The Down จุดเริ่มต้นของหนังสือนี้มาจาก “โหน่งไปเที่ยววัดในขณะที่ยังชื่นชมความงามของสถาปัตยกรรมในประเทศนี้ ...”

(ความรัก – ความหวัง – The Down : 6)

“ความฝัน” หมายถึง ความใฝ่ฝัน สิ่งที่ยังหวังไว้ ซึ่งคำนี้ เป็นนามธรรม ไม่สามารถสัมผัสได้ชัดเจน

“...แปดบรรทัดครึ่ง” หนังสือที่เกิดจากความรักในการอ่านของ “ต้อง” และความชอบหนังสือของ 2 คนนี้ “แพรว” และ “หวัง”...

(แปดบรรทัดครึ่ง : 8)

“ความรัก” หมายถึง ความชอบอย่างผูกพันพร้อมด้วยชื่นชมยินดี คำนี้เป็นนามธรรมที่ไม่สามารถวัดได้จากการสัมผัส แต่รับรู้ได้ด้วยความรู้สึก

“...สิ่งที่สร้าง “มูลค่าเพิ่ม” ให้กับสินค้าที่ดีที่สุด มีอยู่ 2 อย่าง “ศิลปะ” และ “ความเชื่อ” งานศิลปะเป็นสินค้าที่ไม่ได้เพดานราคาขึ้นอยู่กับ “ความพอใจ” ใครจะไปคิดว่าภาพวาดของ “เวนโก๊ะ” จะมีราคาเป็นพันล้านบาท...”

(ความเชื่อ: 10)

“ความเชื่อ” หมายถึง ความศรัทธา,ความเลื่อมใส,ความเชื่อถือ “ความพอใจ” หมายถึง ความชอบใจ,ความพึงพอใจคำทั้ง 2 คำนี้เป็นนามธรรมที่ไม่สามารถวัดได้จากการสัมผัส แต่รับรู้ได้ด้วยความรู้สึก

1.5 คำเฉพาะกลุ่ม หมายถึง คำที่บุคคลแต่ละกลุ่มคิดขึ้นใช้ภายในกลุ่มตนเอง สื่อสารดังตัวอย่าง

“...ผมนึกถึงคำพูดของ “สังข์” โต้ะกลมโทรทัศน์ที่บอกว่าเขาชอบทำละครเวทีมากกว่ารายการทีวี เพราะละครเวทีนั้นเราจะใช้เวลาหลายเดือนอยู่กับสิ่ง ๆ เดียว ค่อย ๆ ปลุกปั้นตั้งแต่เริ่มต้นยังทำ ยั้งอิน...”

(คิดจากคำคม : 1)

ยั้งทำ ยั้งอิน “อิน” หมายถึง การแสดงเข้าถึงบทบาทของเรื่องที่เขียนเป็นคำที่ใช้เฉพาะกลุ่มของคารานักแสดง ที่แสดงเป็นบุคคลต่างๆ ตามเนื้อเรื่องที่ต้องการจะสื่อให้กับผู้ชมได้รับชมรับฟัง

“...ใน “ฟรีแลนซ์ฯ” “ยูน” พูดกับตัวเองเมื่อไร ผมกลับรู้สึกว่า “เท่” รับผิดชอบ “เต๋อ” สั่งให้ผมฆ่าตรงไหน ผมตามใจ “เต๋อ” ตลอด ขำจริงครับ เป็นมุขแปลก ๆ ที่ เฮ้วมาก...”

(ราคา “ความคิดถึง”: 3)

1.6 คำต่างประเทศ หมายถึง คำภาษาต่างประเทศมาปะปนอยู่ในประโยค เช่นภาษาจีน ภาษาอังกฤษ

ดังตัวอย่าง

“...พนักงานคนนี้มี ความพยายาม และความสามารถดีมาก แต่ “ทัศนคติ” เป็น “ลบ” เครื่องหมายลบจะดึง ความพยายาม และความสามารถของเขาไปอีกทางเลย พนักงานคนนี้

จะน่ากลัวมาก นึกถึงคนเก่งที่ขี้โกง ลีครับ บริษัทเจ๋งได้ง่าย ๆ เลย...”

(อยากกกก... : 4)

“เจ๋ง” เป็นคำที่มาจากภาษาจีน หมายถึง เล็กล้นกิจการเพราะหมดทุน สิ้นสุด

“...ไม่ใช่เบอร์เสื้อของนักบอกระดับซูเปอร์สตาร์ของทีม แต่เป็นเบอร์ 12 ครับ กองเชียร์ ของ “บุรีรัมย์” มีพลังมากครับ ทีมไหนเป็นทีมเยือนมาแข่งในสนามนี้เจอเสียงเชียร์แบบ “นั่นสต้อป” เข้าไปรับรองมี “ฟ่อ...”

(เบื้องหลัง บุรีรัมย์ : 12)

เบอร์ มาจากคำว่า Number ในภาษาอังกฤษ หมายถึง เลขหมาย หมายเลข ซูเปอร์สตาร์ เป็นคำที่มาจากภาษาอังกฤษ มาจากคำว่า superstar หมายถึง นักแสดงหรือนักกีฬายอดนิยม เชียร์ เป็นคำที่มาจากภาษาอังกฤษ มาจากคำว่า cheer หมายถึง ทำให้มีกำลังใจ, ให้กำลังใจ “นั่นสต้อป” เป็นคำที่มาจากภาษาอังกฤษ มาจากคำว่า nonstop หมายถึงอย่างไม่มีหยุดหย่อน

“...นำเนื้อหาในหนังสือ “ความเชื่อคือเข็มทิศ ชีวิตเป็นของเรา” ที่เคยเขียนเกี่ยวกับ “โน้ต” และ “กลุ่มลูกเหวี่ยง” มาลงซ้ำอีกครั้ง ไม่ได้ต้องการสร้างภาพให้ “โน้ต” แต่ต้องการบอก “ความจริง” ที่หลายคนไม่รู้มาก่อน เพราะ “โน้ต” ไม่เคยเล่าให้ใครฟัง และนี่คือข้อความที่ผมโพสต์...”

(ไม่ “เดียว” : 14)

โพสต์ เป็นคำที่มาจากภาษาอังกฤษ มาจากคำว่า POST เป็นคำที่ย่อมาจาก power-on self-test เป็นแบตเตอรี่ตัวหนึ่งในพีซี ที่จะทำหน้าที่ทันทีที่เมื่อมีการเปิดสวิชต์เครื่องคอมพิวเตอร์ โดยทำการตรวจสอบชิ้นส่วนให้ว่า อุปกรณ์ ทุกชิ้นทำงานได้ตามปกติหรือไม่ หากมีส่วนใดไม่ปกติ ก็จะแสดงข้อความระบุนความ ผิดพลาด (error message) ให้บนจอภาพ และจะรองนกว่าจะมีการสั่งอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือมีการแก้ไข เสร็จแล้วจึงจะทำงานต่อ

“...ปีหน้าจะเป็นปีที่ดีมากของรายการฟาสต์ฟู้ดธุรกิจ เรตติ้งรายการก็พอใช้ได้ สปอนเซอร์ หลัก 3 รายทั้งธนาคารธนชาติ อีซีดีเอ็น และเอไอเอส ก็ยังให้การสนับสนุนเหมือนเดิม...”

(หยุด : 16)

เรตติ้ง เป็นคำที่มาจากภาษาอังกฤษ มาจากคำว่า rating หมายถึง การประเมิน, การแบ่งแยกตามลำดับชั้น สปอนเซอร์ เป็นคำที่มาจากภาษาอังกฤษ มาจากคำว่า sponsor หมายถึง ผู้สนับสนุน, ผู้ช่วยเหลือ, ผู้ถือหุ้น

“...ทุกคนห้ามทำงานกลางคันต้องทำให้เสร็จ นี่คือการงานสไตล์ “พีแก๊ง” ...”

(เรื่องของใจ : 18)

สไตล์ เป็นคำที่มาจากภาษาอังกฤษ มาจากคำว่า Style หมายถึง ลักษณะวิธีการพูดหรือเขียนเฉพาะบุคคล

1.7 คำย่อและการใช้ไปยาลน้อย ๆ เป็นการใช้อย่างขบขัน เพื่อประหยัถ้อยคำ ถ้อยคำหรือไม่เปลืองเนื้อที่ในการพิมพ์

ตัวอย่าง

“...เดียวกัน “แปดบรรทัดครึ่ง” หรือ “8 1/2” คนเขียนชื่อ “ต้อง” กวีวุฒิ เต็มภูวภัทร์” ผมเคยเขียนถึงเขารั้งหนึ่ง ตอนที่ “ต้อง” ทำเพจชื่อ “แปดบรรทัดครึ่ง” “ต้อง” จบจาก ม.สแตนฟอร์ด เป็นนักอ่านตัวยง เขาชอบสรุปเรื่องทีอ่านเป็นเรื่องสั้น ๆ ลงในเพจ...”

(แปดบรรทัดครึ่ง : 8)

“ม.สแตนฟอร์ด” “ม.” เป็นคำโดยใช้อักษรย่อมาจากคำว่า มหาวิทยาลัย ซึ่งในข้อความนี้หมายถึง มหาวิทยาลัยสแตนฟอร์ด มีชื่ออย่างเป็นทางการว่า มหาวิทยาลัยลีแลนด์สแตนฟอร์ด จูเนียร์

“...ก่อนที่เพื่อนจะส่งสาขให้กับ ผบ.ทบ. ที่บ้านผมบอก “ด้อย” ว่าคิดค่าปรึกษาเป็นนาทินะ เลียนแบบทนายความในต่างประเทศเพื่อนหันไปเล่าให้ภรรยาฟังท่าน ผบ.ทบ. ของ “ด้อย” หัวเราะแล้วถามว่าคิดนาทิละเท่าไร “เหมาะจ่ายเป็นจิตโบท็อกซ์ดีกว่า”...”

(ที่ปรึกษา : 20)

จากตัวอย่าง“ผบ.ทบ.” เป็นคำโดยใช้อักษรย่อมาจากคำว่า ผู้บัญชาการทหารบก ซึ่งในข้อความนี้หมายถึง ภรรยาของด้อยที่เป็นเหมือนผู้บังคับบัญชาสามี

1.8 คำเลียนเสียงพูด หมายถึง คำที่เขียนถ่ายทอดออกมาให้เหมือนเสียงพูด ให้มากที่สุด เช่น ไซม์บี้ อย่างนี้ อย่างดึนเน่ย์ ฯลฯ

ดังตัวอย่าง

Irv Grousbeck อาจารย์ที่นักเรียนสแตนฟอร์ดชื่นชอบมากที่สุดคนหนึ่ง เคยพูดไว้ว่า

“There’s also a risk not follwint your heart” มันมีความเสี่ยงเช่นกันในการ “ไม่ทำสิ่งที่รัก”

(แปดบรรทัดครึ่ง : 8)

“คนนิ่ง” เป็นคำเลียนเสียงพูด มาจากคำว่า คนหนึ่ง

“... แต่อ่านก็เจ็บแล้วครับบบ หรือแบบที่ 2 จริงใจกับตัวเอง แต่ใช้ภาษาเข้าช่วยเพื่อให้ผมรู้สึกดี หน้าตาดีเหมาะสมกับวัย ใจหล่อมาก คีลิกะ หน้าตาดีกว่าคนเขียนยังมีอีกหรือคะ แป๊บนึง ค่ะ...”

(ความจริงใจ : 9)

จากตัวอย่าง “แล้วครับบบ” เป็นคำเลียนเสียงพูด มาจากคำว่า “แล้วครับ”

“แป๊บนึงค่ะ” เป็นคำเลียนเสียงพูด มาจากคำว่า “แป๊บนึงค่ะ”

2. การใช้ประโยชน์

จากการศึกษาพบว่า บทความของหนุ่มเมืองจันทน์มีการใช้ประโยชน์ 3 ชนิดเพื่อใช้ในการสื่อความหมายที่ชัดเจน ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

2.1 ประโยคบอกเล่าประโยคบอกเล่า คือ ประโยคที่ผู้ส่งสารต้องการส่งสารบอกเล่าเรื่องราวต่างๆ

ดังตัวอย่าง

“วันก่อนอ่านบทสัมภาษณ์ของ “อาร์แซน เวนเกอร์” ยอดผู้จัดการทีมของอาร์เซนอล...”

(ชนะ “ที่สุด” : 11)

จากตัวอย่าง จะเห็นได้ว่าผู้เขียนใช้ประโยคบอกเล่าในการสื่อสารว่า ผู้เขียนได้อ่านบทสัมภาษณ์ของ “อาร์แซน เวนเกอร์”

“...สำหรับวันนี้ “เวลา” กลายเป็นสิ่งมีค่าที่สุดของผม ไม่ใช่ “เงิน” ผมต้องการ “เวลา” สำหรับ “ครอบครัว” มากที่สุด เมื่อจัดการรายการโทรทัศน์ ได้ไม่ดีพอ ยังหา “วิธีการ” ที่จะใช้ “เวลา” กับรายการน้อยลงไม่ได้ วิธีการที่ดีที่สุดคือ ยุติการทำรายการไป...”

(หยุด : 16)

จากตัวอย่างเป็นใช้ประโยคบอกเล่าเพื่อผู้เขียนต้องการเวลาให้กับครอบครัวเลยต้องหยุดการทำรายการในโทรทัศน์

“...ผมเจอ “ตูน บอดี้สแลม” หลายครั้ง ครั้งแรกตอนที่รายการ “เจาะใจ”...”

(เขาชื่อ “ตูน” : 21)

จากข้อความดังกล่าว จะเห็นได้ว่าผู้เขียนใช้ประโยคบอกเล่าในการสื่อสารว่า ผู้เขียนได้มีโอกาสเจอกับดาราคณหนึ่งเพื่อบอกเล่าให้เราเข้าใจ

2.2 ประโยคคำถาม คือ ประโยคที่ผู้ส่งสารใช้ถาม และต้องการคำตอบจากผู้รับสาร
ดังตัวอย่าง

“เคยมีคนถามว่าเราจะสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าได้อย่างไร ตามทฤษฎีจะตอบว่า
อย่างไร...”

(ความเชื่อ : 10)

จากข้อความเป็นการตั้งคำถามว่า โดยมีคำว่า อย่างไร เป็นคำถามถามถึงการสร้างมูลค่าเพิ่ม
ให้กับสินค้า

“...ว่า “ฉันไม่เข้าใจเลยคนที่วิ่งแข่ง 100 เมตร คนชนะวิ่งได้ 10.1 วินาที ส่วนคนแพ้วิ่งได้
10.2 วินาทีแต่ทั้งคู่ก็วิ่งเร็วไม่ใช่นะหรือ” “อะไรคือสาระสำคัญของมัน” สะอึกเลยครับ สาระสำคัญของ
เราคืออะไรครับ...”

(ชนะ “ที่สุด” : 11)

จากข้อความเป็นการตั้งคำถามว่า โดยมีคำว่า อะไร เป็นคำถามที่ถามถึงสาระสำคัญของ
การแข่งขันกีฬา

“...คน เสือฟุตบอลทีมบุรีรัมย์ ที่กลายเป็นสินค้า “ไอทีอป” ของจังหวัดที่ใคร ๆ ต้องซื้อ
ฝาก เพื่อนฝูง รู้ไหมครับว่าเบอร์ไหนขายดีที่สุด...”

(เบื้องหลัง “บุรีรัมย์” : 12)

จากข้อความเป็นการตั้งคำถามว่า โดยมีคำว่า ไหม เป็นคำถามที่ถามถึง เบอร์เสื้อของทีม
ฟุตบอลบุรีรัมย์

2.3 ประโยคปฏิเสธประโยคที่ผู้ส่งสารกล่าวปฏิเสธหรือไม่ยอมรับเมื่อมีผู้ถาม คำตอบจะมี
คำว่า ไม่ ปรากฏในประโยค

ดังตัวอย่าง

“...โรเบิร์ต เดอเนิร์” พระเอกในหนังเรื่อง The Intern “นักดนตรีไม่มีวันเกษียณ พวกเขา
หยุดก็ต่อเมื่อไม่มีดนตรีอยู่ในหัวใจอีกต่อไป...”

(เกษียณ : 15)

จากข้อความเป็นการใช้ประโยคปฏิเสธ โดยมีคำว่า ไม่ โดยการยกตัวอย่างคำพูดของตัว
ละครในหนังเรื่อง The Intern มาเขียน

“...สุดท้ายสิ่งที่ชอบก็ยังเป็นกระบวนการของ “หนังสือ” คือ การอ่าน ไม่ใช่กระบวนการ
ของ “โทรทัศน์”...”

(หยุด : 16)

จากข้อความเป็นการใช้ประโยคปฏิเสธ โดยมีคำว่า ไม่ ใช่ เพื่ออธิบายข้อความให้ชัดเจน
 “...ไม่ใช่เบอร์เสื้อของนักบอกระดับซูเปอร์สตาร์ของทีม...”

(เบื้องหลัง “บุรีรัมย์” : 12)

เหมือนธุรกิจในวันนี้ ตัวอย่างที่เห็นชัดเจน เช่น “ซีดี” เพลงและภาพยนตร์ ซีดีขายไม่ได้
 ไม่ใช่ “น้ำลด” แต่เป็น “แม่น้ำเปลี่ยนทิศ”

(แม่น้ำเปลี่ยนทิศ : 13)

จากข้อความเป็นการใช้ประโยคปฏิเสธ โดยมีคำว่า ไม่ ใช่และ ไม่ได้ มาเขียนบรรยาย
 เกี่ยวกับธุรกิจซีดีและภาพยนตร์ในปัจจุบัน

“...ไม่มีท่วงท่าของ “ซูเปอร์สตาร์” ให้เห็นเลย ผมคุยกับ “ตูน” ได้พักหนึ่งแล้ว บอกเขา
 ตรง ๆ ว่าทำตัวไม่ถูก ไม่รู้จะคุยกับเขาเรื่องอะไรดี ทั้งที่มีเรื่องอยากรถามเต็มไปหมด...”

(เขาชื่อ “ตูน” : 21)

จากข้อความเป็นการใช้ประโยคปฏิเสธ โดยมีคำว่า ไม่มี มาเขียนบรรยายลักษณะนิสัย
 บุคลิกภาพของ ตูน บอดี้สแลม ให้เราได้ทราบเกิดจินตภาพ

“...ไม่ปรากฏตัว เพราะไม่มากินบุญเรา สูดยอด “ลูกเทพ” เป็น “ตุ๊กตา” น่ารัก แต่ “กุมาร
 ทอง” รูปร่างไม่น่ารัก และเอามาโชว์ไม่ได้...”

(การตลาดลูกเทพ : 22)

จากข้อความเป็นการใช้ประโยคปฏิเสธ โดยมีคำว่า ไม่ มาเขียนบรรยายลักษณะของ
 ตุ๊กตาลูกเทพเพื่อเปรียบเทียบกับกุมารทอง

3. การใช้สำนวน

3.1 สำนวนดั้งเดิม สำนวนดั้งเดิมหรือสำนวนโบราณ เป็นวลีหรือประโยคที่ลึกซึ้งคมคาย
 มีความหมายแฝง เป็นคำสอนหรือเป็นคติให้คิด นิยมใช้กันแพร่หลาย

ดังตัวอย่าง

“...“มีสิ่งเดียวที่ผู้บริหารต้องทำ คือ Do the right thing ทำในสิ่งที่ถูกต้อง” เป็นคำพูดของ
 คุณ วรวิทย์ อุ่นใจ บอสใหญ่ของ “เซ็นทรัลออนไลน์ – บีทูเอส” และ “ออฟฟิศเมท” เขาบอกว่าเป็น
 หลักการบริหารที่เขาได้จากการเรียนที่ “นิคคา” ฟังดูเหมือน**กำปั้นทุบดิน**แต่ “จริง”...”

(คิดจากคำคม : 1)

จากตัวอย่าง สำนวน“กำปั่นทุบดิน หมายถึง ทำหรือพูดส่งเดชพอให้มันพ้นตัว “กำปั่นทุบดิน” นิยมใช้กับคนที่ชอบทำหรือพูดอะไรแบบไม่ยอกร่วมรับผิดชอบอะไรด้วย พูดพอให้เรื่องนั้นมันพ้นตัวไป

“... “พีแก้ง” จิระ มะลิกุล เคยเล่าที่มาของหนังเรื่องนี้ให้ฟังเหมือนที่ผมเขียนไปเมื่อครั้งก่อน “เต๋อ” เขียนบทหนัง “วัยรุ่นพันธุ์ล้าน” แบบ**ห้ามรุ่งห้ามคำ**จนผิวน้ำเป็นผื่นคันเขาไปหาหมอ โรงพยาบาลรัฐเจอหมอผู้หญิงรุ่นราวคราวเดียวกัน เมื่อต้องมาสัมผัสตัวก็รู้สึกเจ็บเขาจึงเกิดไอเดียอยากทำหนังเรื่องนี้ “ฟรีแลนซ์ ห้ามป่วย ห้ามพัก ห้ามรักหมอ”...”

(ราคาความคิดถึง : 3)

สำนวน“ห้ามรุ่งห้ามคำ”หมายถึง ตลอดวันตลอดคืน เช่น เทียวห้ามรุ่งห้ามคำ

“...ผมรู้ว่า “โน้ต” รักยะลาและได้ลงมือทำสิ่งที่ดี ๆ ให้กับคนในพื้นที่แบบ **ปิดทองหลังพระ**”ทำเสีย ๆ ไม่ยอมเล่าให้ใครฟัง...”

(ไม่ “เดียว” : 14)

สำนวน**“ปิดทองหลังพระ”**หมายถึง ทำความดีแต่ไม่ได้รับการยกย่อง เพราะไม่มีใครเห็นคุณค่า

“...เจ้าของก็เล่าเรื่องความศักดิ์สิทธิ์ของ “ลูกเทพ” ให้เพื่อนฟัง เรื่องนี้คนคิดมานาน “ลูกเทพ” คงไม่ได้ตั้งใจแต่ผลที่เกิดขึ้น คือ การโฆษณาประชาสัมพันธ์แบบ **“ปากต่อปาก”**...”

(การตลาดลูกเทพ : 22)

สำนวน“ปากต่อปาก”หมายถึง บอกกันต่อๆ ไป

3.2 สำนวนใหม่ เป็นสำนวนที่เกิดขึ้นใหม่ คนปัจจุบันใช้พูดจากัน สำนวนเหล่านี้ คิดขึ้นโดยพิจารณาจากการกระทำเป็นส่วนใหญ่ ไม่คำนึงถึงความไพเราะ สละสลวยเหมือนสำนวนดั้งเดิม แต่ใช้สื่อสารเป็นที่เข้าใจกัน

ดังตัวอย่าง

“...สมุดบันทึกเล่มเล็ก ๆ สีดำของผมจึงเต็มไปด้วยความรู้มากมาย เหมือนกัน **“เหมืองแร่ความรู้”** ยิ่งฟังเยอะ ยิ่งมีข้อมูลมากเท่าไร ผมยังมีความรู้สึกอยากเขียนมากเท่านั้น...”

(คิดจากคำคม : 1)

จากตัวอย่าง สำนวนที่ว่า “เหมืองแร่ความรู้”หมายถึง แหล่งรวบรวมของความรู้ทั้งหมด

“...ต้องคิดในสิ่งที่เป็นไปได้ภายใน “ข้อจำกัด” ที่มีอยู่ อ่านบ๊ีบ กระจ่างแจ่มแจ่มภพเลยครับ เพราะดูจาก “บริบทที่มี”...”

จากตัวอย่าง ส่วนหนึ่งที่ว่า “กระจ่างแจ่มแจ่มภพ” หมายถึง เข้าใจชัดเจนมาก

4. การใช้โวหารการเขียน

4.1 บรรยายโวหาร คือ โวหารที่เล่าเรื่อง บอกเล่า หรืออธิบายเรื่องราวต่าง ๆ ไปตามลำดับเหตุการณ์ เพื่อบอกให้รู้ว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน และอย่างไร โดยใช้ภาษาง่าย ๆ อย่างตรงไปตรงมา

ดังตัวอย่าง

“...แรก บรรยายการคุยจะเป็นแบบง่าย ๆ เป็นกันเองทุกคนจะนั่งบีนแบ็กบ้าง ยืนบ้าง นั่งพื้นบ้างอยู่ในห้องเล็ก ๆ เหมือนบรรยากาศรอบกองไฟ แล้วเพื่อนก็ขึ้นเล่าเรื่องแบบสบาย ๆ เชื่อมกันคร่าว ๆ เรื่องราวที่เล่าในเวลา 15 นาทีเปรียบเสมือน “เรื่องสั้นชีวิต” ดี ๆ เรื่องหนึ่งเลยครับ เป็นเรื่องที่ผมไม่เคยฟังมาก่อน บางคนเล่าเรื่องการรับสืบทอดกิจการของพ่อ บางคนเล่าเรื่องการฟันฝ่าสร้างธุรกิจใหม่ บางคนเล่าเรื่องการทำความฝันให้เป็นจริง บางคนเล่าประสบการณ์การช่วยชีวิตคน บางคนเล่าเรื่องการออกหักครั้งแรก บางคนเล่าเรื่องการฝึกเดินเพื่อจีบสาว...”

(ระฆังแห่งชีวิต : 2)

จากตัวอย่างเป็นการบรรยายการทำกิจกรรม ABC (Academy of business creativity) หรือสถาบันพัฒนาความคิดสร้างสรรค์เชิงธุรกิจ บอกความเป็นมาและกิจกรรมที่ได้จัดให้ผู้เข้าร่วมโครงการ

“...“เต๋อ” เขียนบทหนัง “วัยรุ่นพันธุ์ล้าน” แบบหามรุ่งหามค่ำจนผิวหนังเป็นผื่นคันเขาไปหาหมอโรงพยาบาลรัฐเจอหมอผู้หญิงรุ่นราวคราวเดียวกัน เมื่อต้องมาสัมผัสตัวก็รู้สึกเจ็บเขาจึงเกิดไอเดียอยากทำหนังเรื่องนี้ “ฟรีแลนซ์ ห้ามป่วย ห้ามพัก ห้ามรักหมอ” ชื่อเรื่องบอกเนื้อเรื่องของหนังได้สมบูรณ์มาก เนื้อหาในหนังมีอยู่แค่จริง ๆ ครบ เป็นชีวิตของคนทำงานฟรีแลนซ์ที่รับงานอิสระไม่มีเงินเดือนประจำ ถ้ามีงานก็มีเงิน ไม่มีงานก็ไม่มีเงิน...”

(ราคาความคิดถึง : 3)

จากตัวอย่างเป็นการบรรยายเรื่องราวเหตุการณ์ แรงบันดาลใจที่ทำให้สร้างภาพยนตร์เรื่องนี้ “ฟรีแลนซ์ ห้ามป่วย ห้ามพัก ห้ามรักหมอ”

“... “เต๋อ” ทำสาหร่ายทอดกรอบ” ตอนเริ่มต้นขายดีมาก เขาอยากนำสาหร่าย “เต้าแก่ น้อย” ไปขายใน “เซเว่นอีเลฟเว่น” พอเซเว่นฯ อนุมัติ เขามีปัญหาเรื่องการสร้างโรงงาน เพราะต้อง

ใช้เงินทุน กู้แบงก์ก็ไม่มีผ่าน เหตุผลที่ไม่อนุมัติ ไม่ใช่เรื่องความเป็นไปได้ของโครงการ แต่เป็นเรื่อง “อายุ” ตอนนี้ “ต๊อบ” อายุแค่ 19 ปี แต่เพราะภาพฝันของ “ต๊อบ” ชัดเจน และมีความปรารถนาอันแรงกล้าผลักดัน “ต๊อบ” พยายามหาทางทุกอย่างที่จะเงินมาลงทุนให้ได้ สุดท้ายเขาก็เลือกการขาย “เกาลัดเถาแก่่น้อย” ที่มีอยู่ 30 สาขาตามห้างต่าง ๆ ได้เงินมา 6 ล้านบาทเพื่อสร้างโรงงานครับ...”

(อยากกกก... : 4)

จากตัวอย่างเป็นการบรรยายเรื่องราวประวัติ เส้นทางในการทำธุรกิจของ ต๊อบ เจ้าของกิจการ เถาแก่่น้อย

“...Down จุดเริ่มต้นของหนังเรื่องนี้มาจาก “โหน่ง” ไปเที่ยวอิตาลีในขณะที่ชื่นชมความงามของสถาปัตยกรรมในประเทศนี้ เขาสังเกตเห็นเด็กฉาวจีนโครมจำนวนมากกินอาหารในภัตตาคารถ่ายรูปในพิพิธภัณฑ์เดินเที่ยวตามสถานที่ต่าง ๆ ภาพเช่นนี้แทบไม่เคยเห็นในเมืองไทย...”

(ความรัก-ความหวัง-The Down : 6)

จากตัวอย่างเป็นการบรรยายเรื่องราวเหตุการณ์ แรงบันดาลใจที่ทำให้สร้างภาพยนตร์เรื่อง The Down

“...“แปลบรรทัดครึ่ง” หรือ “8 1/2” คนเขียนชื่อ “ต้อง” กวีวุฒิ เต็มภูวภัทร” ผมเคยเขียนถึงเขารั้งหนึ่ง ตอนที่ “ต้อง” ทำเพจชื่อ “แปลบรรทัดครึ่ง” “ต้อง” จบจาก ม.สแตนฟอร์ด เป็นนักอ่านตัวยง เขาชอบสรุปเรื่องที่อ่านเป็นเรื่องสั้น ๆ ลงในเพจ และวันนี้อาจจะเขียนในเพจ กลายมาเป็นหนังสือเล่มนี้ครับ...”

(แปลบรรทัดครึ่ง : 8)

จากตัวอย่างเป็นการบรรยายเรื่องราวประวัติ ความเป็นมาของกวีวุฒิ เต็มภูวภัทร” ผู้ที่เขียนหนังสือเรื่อง“แปลบรรทัดครึ่ง”

4.2 สารกโหวหาร สารกโหวหาร คือ การยกตัวอย่างมาอ้างให้เห็น เพื่อให้ผู้อ่านหรือผู้ฟังเข้าใจเรื่องราวได้ง่ายขึ้น ซึ่งตัวอย่างที่ยกมาอาจเป็นนิทาน เรื่องราวหรือเหตุการณ์ก็ได้

ดังตัวอย่าง

“... เป็นमुखของคนในแวดวงพระเครื่องครับ เพราะราคาค่าเช่าพระรอดลำพูนสูงถึงองค์ละ 10 ล้านบาท พระองค์หนึ่งใช้ดินนิกเคียว ราคาที่ดินลำพูนจึงแพงที่สุด “พระเครื่อง” เป็นตัวอย่างหนึ่งที่ชัดเจนว่า “ความ” มี “ราคา” แปรนันด์ ชูปโก้ ที่ขายได้ราคาสูงมากไม่ได้เกิดจากคุณสมบัติตามหลักวิทยาศาสตร์แต่เกิดจาก “ความเชื่อ”...”

(ความเชื่อ : 10)

จากตัวอย่างเป็นการบรรยาย การใช้ความเชื่อในการทำธุรกิจโดยการยกตัวอย่างคำเข้าพระ รอดลำพูน และ การขายสินค้า ของ แบรนด” ซุปไก่

“...กรณีศึกษาทางธุรกิจที่คลาสสิกอย่าง “โกดัก – ฟุจิ” สตรีรับ ตอนที่ยอดขายฟิล์มตกลง เรื่อย ๆ เพราะคนหันมานิยมกล้องดิจิทัลแทน เมื่อ “แม่น้ำเปลี่ยนทิศ” แต่ “โกดัก” ไม่ยอมรับ ความจริง ในขณะที่ “ฟุจิ” ปรับเปลี่ยนมาลุยในสนามกล้องดิจิทัล สุดท้าย “โกดัก” ก็ตาย แต่ “ฟุจิ” ยังอยู่...”

(แม่น้ำเปลี่ยนทิศ : 13)

จากตัวอย่างเป็นการบรรยาย การเปลี่ยนแปลงของกระแสโลกที่ทำให้วงการธุรกิจต้อง ปรับเปลี่ยนเพื่อความอยู่รอด มีโดยการยกตัวอย่างการบริหารงานของบริษัท โกดัก และฟุจิ เพื่อ เปรียบเทียบให้เข้าใจเนื้อหามากยิ่งขึ้น

“...ลุงคอวส์ันเรียนหนังสือตอนอายุ 98 ปี และเขียนหนังสืออัตชีวประวัติขายเมื่ออายุ 103 ปี ลุงเฮนรี่เอาบ้าง หนังสือของลุงเฮนรี่ เขียนเสร็จตอนอายุ 98 ปี และกำลังจะเขียนเล่มที่สอง แต่เขา เสียชีวิตก่อน อีกคนหนึ่ง “คราเรนซ์ นิโคลีมัส” เป็นวิศวกรที่ทำวิจัยด้าน กระดูกสันหลังของคณะ แพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเท็กซัส ทำงานคู่กับแพทย์มานาน แต่สิ่งที่ค้างคาใจของเขามาโดยตลอดก็ คือ ทำไมไม่มีแพทย์คนไหนสนใจหาวิธีการรักษาอาการปวดหลังแบบไม่ต้องผ่าตัด เขาจึงตัดสินใจ เรียนแพทย์สอบเข้าได้ตอนอายุ 57 ปี เรียนจบตอนอายุ 61 ปี เป็นนักศึกษาแพทย์ที่อายุมาก...”

(เกษียณ : 15)

จากตัวอย่างเป็นเขียนโดยใช้สาธกโวหารกล่าวถึงการเกษียณอายุ ว่าไม่มีใครกำหนดได้ว่า เราจะเกษียณอายุเมื่อไหร่ โดยยกตัวอย่างบุคคลที่ประสบความสำเร็จตอนที่มีอายุเยอะแล้ว

5. การใช้โวหารภาพพจน์

5.1 อุปมา คือ ถ้านวนเขียนหรือพูดที่กล่าวถึงเรื่องราวโดยยกสิ่งต่าง ๆ ขึ้นมาเปรียบเทียบ ประกอบเพื่อให้ผู้อ่านหรือผู้ฟังเข้าใจเรื่องนั้น ๆ ได้ดียิ่งขึ้น

ดังตัวอย่าง

“...ไม่ได้ เนื้อหาดี ๆ ที่ไม่ได้เขียนถึงก็คงคล้าย ๆ กันกับ “เพลง” ใน “หน้า B” ของศิลปินดัง ๆ ไพเราะแค่ไหนก็ไม่ค่อยได้ฟังในคอนเสิร์ต...”

(คิดจากคำคม : 1)

จากข้อความเป็นการเขียนบรรยายโดยการเปรียบเทียบ สิ่งหนึ่งว่าเหมือนหรือคล้ายสิ่งหนึ่ง ในข้อความนี้มีการอุปมาว่าเนื้อหาดีแต่ไม่ได้ถ่ายทอดด้วยการเขียนก็เหมือนเพลงในหน้า B ของ ศิลปิน ที่ผู้ฟังไม่ค่อยมีโอกาสได้ฟัง

“...บรรยากาศใน GTH เหมือนกิจกรรมนิสิตนักศึกษา “พีแก้ง” คล้าย “รุ่นพี” มากกว่า “เจ้านาย” เดินคุยกับผู้กำกับฯ หรือพนักงานด้วยภาษา “พี-น้อง” จิกกัดกันได้เต็มที่...”

(เรื่องของใจ: 18)

จากข้อความข้างต้นเป็นการเขียนบรรยายโดยการเปรียบเทียบ สิ่งหนึ่งว่าเหมือนหรือคล้าย สิ่งหนึ่ง ในข้อความนี้มีการอุปมาว่า บรรยากาศที่ GTH เหมือนบรรยากาศของการทำกิจกรรม นิสิตศึกษา ตัวของพีแก้งก็ทำตัวเหมือนรุ่นพีมากกว่าจะเป็นเจ้านาย

5.2 อุปลักษณ์หมายถึง การเปรียบเทียบด้วยการกล่าวว่าสิ่งหนึ่งเป็นอีกสิ่งหนึ่งและมีความหมายลึกซึ้งกว่าอุปมา

“ความคิดสร้างสรรค์ คือ ไฟ ความรู้ คือ ฟืน”

(คิดจากคำคม : 1)

จากตัวอย่างเป็นการเขียนบรรยายโดยการเปรียบเทียบ สิ่งหนึ่งว่าเป็นสิ่งหนึ่ง ในบทความนี้มีการเปรียบเทียบว่า ความคิดสร้างสรรค์ คือ ไฟ ส่วน ความรู้ คือ ฟืน

“...“ปลาไม่รู้เป็นรูตาย” เปรียบเปรยให้เห็นภาพมากครับ “ปลา” ก็คือธุรกิจ จะเลือกหรือออกทนต่อไปดี...”

(แม่น้ำเปลี่ยนทิศ : 13)

จากตัวอย่างเป็นการเขียนบรรยายโดยการเปรียบเทียบ สิ่งหนึ่งว่าเป็นสิ่งหนึ่ง ในบทความนี้มีการเปรียบเทียบว่า “ปลา” คือ ธุรกิจ

“...ผมรีบโพสต์ข้อความลงในแฟนเพจของผมพร้อมก็นำเนื้อหาในหนังสือ “ความเชื่อ คือ เข้มทิศ ชีวิตเป็นของเรา” ที่เคยเขียนเกี่ยวกับ “โน้ด” และ “กลุ่มลูกเหริ่ง” มาลงซ้ำอีกครั้ง...”

(ไม่ “เดี๋ยว” : 14)

จากตัวอย่างเป็นการเขียนบรรยายโดยการเปรียบเทียบ สิ่งหนึ่งว่าเป็นสิ่งหนึ่ง ในบทความนี้มีการเปรียบเทียบว่า ความเชื่อ คือ เข้มทิศ และ ชีวิต เป็น ของเรา

“...วันก่อนเพิ่งได้คำตอบมันเป็นเรื่องโครงสร้างต้นทุนธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ครับ ถ้าเป็นบ้านเดี่ยว หรือทาวน์โฮม ราคาที่ดินจะเป็น “ต้นทุนหลัก” ของธุรกิจ..”

(การลงทุน : 5)

เป็นการเขียนบรรยายโดยการเปรียบเทียบ สิ่งหนึ่งว่าเป็นสิ่งหนึ่ง ในบทความนี้มีการเปรียบเทียบว่า ราคาที่ดิน เป็น ต้นทุนหลัก ของธุรกิจ

ตอนที่ 2 กลวิธีการเขียนบทความ

จากการศึกษากลวิธีการเขียนบทความของหนุ่มเมืองจันทน์ ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษากลวิธีการเขียนไว้ 4 ประเด็น ได้แก่ กลวิธีการตั้งชื่อ กลวิธีการเขียนคำนำ กลวิธีการเขียนเนื้อเรื่อง และ กลวิธีการเขียนสรุปเรื่อง ไว้ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. กลวิธีการตั้งชื่อเรื่อง

จากการศึกษากลวิธีการเขียนบทความของหนุ่มเมืองจันทน์ ซึ่งผู้วิจัยพบว่าผู้เขียนมีกลวิธีตั้งชื่อ 7 วิธีดังรายละเอียดต่อไปนี้

1.1 ตั้งชื่อเรื่องโดยใช้แนวคิดสำคัญหรือแกน (Theme) ของเรื่อง

การตั้งชื่อเรื่องตามแนวคิดสำคัญหรือแกน (Theme) ของเรื่อง เป็นการตั้งชื่อเรื่องที่ผู้เขียนเลือกใช้ถ้อยคำให้สอดคล้องกับแนวคิด หรือแกนของเรื่อง การตั้งชื่อเรื่องในลักษณะนี้ ผู้อ่านจะเข้าใจความหมายของชื่อเรื่องอย่างถ่องแท้เมื่ออ่านเนื้อหาจบ

กลวิธีการตั้งชื่อเรื่องตามแนวคิดสำคัญหรือแกน (Theme) ของเรื่อง ในบทความของหนุ่มเมืองจันทน์ผู้วิจัยพบว่า ผู้เขียนสามารถเลือกใช้ถ้อยคำที่สะท้อนแนวคิดของเรื่องที่เขียน เมื่อผู้อ่านอ่านเนื้อหาจบสามารถนำแนวคิดไปปรับใช้ในการดำเนินชีวิตได้ ผู้เขียนตั้งชื่อเรื่องในลักษณะนี้เมื่อนำเสนอเนื้อหาที่มีการยกตัวอย่างเรื่องราวเกี่ยวกับ โดยผู้เขียนจะใช้ชื่อเรื่องช่วยสรุปความคิดให้ผู้อ่านอีกครั้งหนึ่ง

ดังตัวอย่าง

ระฆังแห่งชีวิต ตั้งชื่อเรื่องโดยใช้แนวคิดสำคัญหรือแกน (Theme) ของเรื่อง บทความนี้ได้กล่าวถึง ชีวิตของหมอด้อม ที่ทำงานรักษาคณโฆในโรงพยาบาล ให้รักษาสุขภาพเพราะชีวิตนี้สิ่งที่สำคัญคือสุขภาพกับการทำใจกับสิ่งที่เปลี่ยนแปลง

(ระฆังแห่งชีวิต: 2558 : 2)

ราคา “ความคิดถึง” ตั้งชื่อเรื่องโดยใช้แนวคิดสำคัญหรือแกน (Theme) ของเรื่อง บทความนี้ได้กล่าวถึงภาพยนตร์เรื่อง ฟรีแลนซ์ ห้ามป่วย ห้ามพัก ห้ามรักหมอ เอามาเป็นตัวอย่างยกว่า คนเราต้องรักษาสุขภาพอย่างเพียงคิดหาเงินควรมีสุขภาพที่ดีเพื่อคนที่เรารักถึง

(ราคา “ความคิดถึง”: 3)

ชนะ “ที่สุด” ตั้งชื่อเรื่องโดยใช้แนวคิดสำคัญหรือแกน (Theme) ของเรื่องในบทความนี้ได้กล่าวถึงการแข่งขันกีฬา การเลือกตั้ง ที่ผู้ชนะจะเป็นผู้ชนะอย่างมีความสุขเมื่อให้กำลังใจและไม่ซ้ำเติมผู้แพ้

(ชนะ “ที่สุด” : 11)

แม่น้ำเปลี่ยนทิศ ตั้งชื่อเรื่องโดยใช้แนวคิดสำคัญหรือแกน (Theme) ของเรื่องใน

บทความนี้ได้กล่าวถึง การเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจที่นักลงทุนต้องมีการปรับเปลี่ยนให้เร็วกับการเปลี่ยนแปลงของโลก

(แม่น้ำเปลี่ยนทิศ ” : 13)

เรื่องของ “ใจ” ตั้งชื่อตามแนวคิดสำคัญหรือแกน (Theme) ของเรื่องบทความนี้ได้กล่าวถึง กระบวนการการทำงานของจิระ มะลิกุล ที่แยกตัวจาก GTH มาเป็น DGH ซึ่งมีลูกน้องตามมาทำงานเป็นจำนวนมากเพราะหลักการทำงานด้วยความเข้าใจ

(เรื่องของ “ใจ” : 18)

เทพนิยาย “กัมพ์” ตั้งชื่อตามแนวคิดสำคัญหรือแกน (Theme) ของเรื่องบทความนี้ได้กล่าวถึง ทีมฟุตบอลที่มีชื่อว่า เลสเตอร์ เริ่มมาจากทีมที่ไม่มีใครรู้จัก ด้วยความพยายามก็เริ่มสะสมชัยชนะ เปรียบเทียบเป็นเทพนิยายที่ตัวเองต้องฝ่าฟันอุปสรรค เหมือนตัวละครในภาพยนตร์เรื่อง ฟอเรสต์ กัมพ์ อัจฉริยะ ปัญญาธิม

(เทพนิยาย “กัมพ์” : 24)

ย้อนเวลาหาอดีต ตั้งชื่อตามแนวคิดสำคัญหรือแกน (Theme) ของเรื่องบทความนี้ได้กล่าวถึง การเข้าไปดูภาพยนตร์ เรื่อง Spotlight เนื้อหาของภาพยนตร์ เป็นการขุดคุ้ยการล่วงละเมิดทางเพศของเด็กในโบสถ์ ทำให้ย้อนคิดไปถึงเรื่องราวในอดีต

(ย้อนเวลาหาอดีต” : 25)

“ทาง”ของตนเอง ตั้งชื่อตามแนวคิดสำคัญหรือแกน (Theme) ของเรื่องบทความนี้ได้กล่าวถึง ปั่น จิรภัทร พัวพิพัฒน์ เด็กสมาธิสั้น ที่หาวิธีในการเรียนรู้ด้วยตนเอง จนสามารถอ่านออกเขียนได้ และเขียนเรื่องราวการท่องเที่ยวบาเฟญ์จนได้รับความนิยมสูงสุด

(“ทาง”ของตนเอง ” : 26)

คุณครู “ความล้มเหลว” ตั้งชื่อตามแนวคิดสำคัญหรือแกน (Theme) ของเรื่องบทความนี้ได้กล่าวถึง ความล้มเหลวในการทำธุรกิจทำให้เกิดการเรียนรู้เป็นเหมือนครู คอยสั่งสอน มีการยกตัวอย่างเปรียบเทียบ โกดัก กับฟูจิ โนเกี่ยวกับโทรศัพท์แบบแอนดรอยด์

(คุณครู “ความล้มเหลว”: 27)

คมความคิด ตั้งชื่อตามแนวคิดสำคัญหรือแกน (Theme) ของเรื่องบทความนี้ได้กล่าวถึงความคิดสร้างสรรค์ บางครั้งก็เกิดจากเรื่องไร้สาระ เวลาที่จำกัดอาจทำให้เกิดความคิดที่ดีได้

(คมความคิด :29)

ทางของเรา ต้องก้าวเอง ตั้งชื่อตามแนวคิดสำคัญหรือแกน (Theme) ของเรื่องบทความนี้ ได้กล่าวถึง การก้าวมาเป็นนักเขียนของหนุ่มเมืองจันทร์ แรงบันดาลใจในการประกอบอาชีพ ผู้ที่เลือกจะก้าวไปทางไหน คือตัวเราเอง

(ทางของเรา ต้องก้าวเอง : 30)

โลกหมุนเร็ว ตั้งชื่อตามแนวคิดสำคัญหรือแกน (Theme) ของเรื่องบทความนี้ได้กล่าวถึง นวัตกรรมใหม่ที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว

(โลกหมุนเร็ว : 31)

"คาใจ" มาเกิดตั้ง เร็ว ตั้งชื่อตามแนวคิดสำคัญหรือแกน (Theme) ของเรื่องบทความนี้ได้กล่าวถึง การค้าขายแบบมีจุดเด่นของตนเอง ให้ลูกค้ารู้สึกค้างคาใจ เพื่อที่จะได้กลับมาใช้บริการ อีก

("คาใจ" มาเกิดตั้ง : 32)

1.2 ตั้งชื่อเรื่องให้คมคาย เก๋ แปลก สะดุดใจ ชวนฉงนสนเท่ห์ การตั้งชื่อเรื่องให้คมคาย เก๋ แปลก สะดุดใจ ชวนฉงนสนเท่ห์ เป็นกลวิธีการตั้งชื่อที่ทำให้ผู้อ่านสนใจอยากอ่านเนื้อหาในบทความมากยิ่งขึ้น

กลวิธีการตั้งชื่อเรื่องให้คมคาย เก๋ แปลก สะดุดใจ ชวนฉงนสนเท่ห์ ในบทความของหนุ่มเมืองจันทร์ผู้วิจัยพบว่า เป็นชื่อเรื่องที่สะดุดตาสะดุดใจผู้อ่านเป็นอย่างมากทำให้ผู้อ่านบทความนั้น ดังตัวอย่าง

“อยากกก...”บทความนี้เป็นการตั้งชื่อเรื่องให้คมคาย เก๋ แปลก สะดุดใจ ชวนฉงนสนเท่ห์ มีการใช้ตัวสะกดเพิ่มเพื่อให้ผู้อ่านลากเสียงให้ยาวขึ้น ทำให้สะดุดตาสะดุดใจผู้อ่าน

(“อยากกก...” : 4)

"ประชาธิปไตย" ในกระทะ ตั้งชื่อเรื่องให้คมคาย เก๋ แปลก สะดุดใจ ชวนฉงนสนเท่ห์ ว่าประชาธิปไตยจะไปเกี่ยวข้องกับกระทะได้อย่างไรบทความนี้ได้กล่าวถึง การทำอาหารที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับประชาธิปไตย

("ประชาธิปไตย" ในกระทะ : 19)

1.3 ตั้งแบบเปรียบเทียบ

"หมู" และ "เกลี้ยง" ตั้งชื่อในเชิงเปรียบเทียบจากสาระสำคัญของเรื่อง บทความนี้ได้กล่าวถึง การแสดงหมูของ ไน้ส อุดม แต้พานิช และคอนเสิร์ต “ปรากฏการณ์เกลี้ยง” ที่มีความโดดเด่นแตกต่างกัน

("หมู" และ "เกลี้ยง" : 57)

1.4 ตั้งชื่อเรื่องตรงๆตามเนื้อหาสาระ

การตั้งชื่อเรื่องแบบตรงๆตามเนื้อหาสาระ เป็นการตั้งชื่อเรื่องที่ผู้เขียนบอกผู้อ่านอย่างตรงไปตรงมาตามสาระสำคัญของเรื่อง ผู้เขียนต้องการนำเสนอเรื่องใดก็ตั้งชื่อนั้น การตั้งชื่อเรื่องในลักษณะนี้ ทำให้ผู้อ่านเข้าใจได้โดยง่ายเพราะไม่ต้องตีความ ทำให้ผู้อ่านตัดสินใจติดตามอ่านเนื้อหาต่อไปในทันที

ในการตั้งชื่อบทความของหนุ่มเมืองจันทน์มีการตั้งชื่อเรื่องตรงๆตามเนื้อหาสาระ เพื่อแสดงความคิดเห็นได้อย่างลึกซึ้ง อย่างตรงไปตรงมา

ดังตัวอย่าง

“การลงทุน” เป็นกลวิธีในการตั้งชื่อเรื่องตรงๆตามเนื้อหาสาระ ในบทความนี้ได้กล่าวถึงวิธีการลงทุนแบบต่างๆที่ทำให้ธุรกิจประสบความสำเร็จ

(“การลงทุน” : 5)

เกษียณ ตั้งชื่อเรื่องตรงๆตามเนื้อหาสาระ บทความนี้ได้กล่าวถึง การเกษียณอายุการทำงานว่าหากเรายังมีแรงในการทำงาน การเกษียณก็ไม่จำเป็น

(เกษียณ: 15)

หยุด ตั้งชื่อเรื่องตรงๆตามเนื้อหาสาระ บทความนี้ได้กล่าวถึง การหยุดการทำรายการฟาสต์ฟู้ดธุรกิจเพื่อให้เวลากับสิ่งที่ชอบซึ่งนั่นก็คืองานเขียน ของ หนุ่มเมืองจันทน์

(หยุด: 16)

ที่ปรึกษา ตั้งชื่อเรื่องตรงๆตามเนื้อหาสาระ บทความนี้ได้กล่าวถึงการธุรกิจที่ต้องมีคนคอยให้คำแนะนำเป็นที่ปรึกษา

(ที่ปรึกษา: 20)

ภาษาศิลปิน ตั้งชื่อเรื่องตรงๆตามเนื้อหาสาระ บทความนี้ได้กล่าวถึง การพูดคุยแนวคิด ของศิลปิน ประกอบไปด้วย ถวัลย์ ดัชนี ไมตรี ลิ้มปักษิ อังคาร กัลยาณพงษ์ และ ไพฑูริย์ สุวรรณภู

(ภาษาศิลปิน: 28)

1.5 ตั้งชื่อเรื่องเป็นนามธรรม

การตั้งชื่อเรื่องเป็นนามธรรม เป็นกลวิธีการเขียนที่ผู้เขียนต้องการถ่ายทอดกระบวนการคิดผ่านความคิดเห็น ต้องการสื่ออารมณ์ โดยการอ้างอิงถึงเหตุการณ์เพื่อให้ผู้อ่านเกิดความเข้าใจ

ในการตั้งชื่อบทความของหนุ่มเมืองจันทน์มีการตั้งเป็นนามธรรมเพื่อแสดงความคิดเห็นได้อย่างลึกซึ้ง

ดังตัวอย่าง

ความรัก - ความหวัง - The Down เป็นกลวิธีในการตั้งชื่อเรื่องเป็นนามธรรมในบทความนี้ได้กล่าวถึง เรื่องราวความรัก ความหวังของตัวละครในภาพยนตร์ เรื่อง The Down (เดอะดาวน์ เป็นคนธรรมดาที่น่ารักไป)

(ความรัก - ความหวัง - The Down: 6)

“ความจริงใจ” เป็นกลวิธีในการตั้งชื่อเรื่องเป็นนามธรรมในบทความนี้ได้กล่าวถึง คำถามที่ตอบด้วยความจริงใจกับลูกใจผู้ถาม

(“ความจริงใจ” : 9)

“ความเชื่อ” เป็นกลวิธีในการตั้งชื่อเรื่องเป็นนามธรรมในบทความนี้ได้กล่าวถึง การทำธุรกิจโดยการใช้ความเชื่อของผู้บริโภคมาเป็นแนวทางในการทำธุรกิจ

(“ความเชื่อ” : 10)

1.6 ตั้งชื่อตามตัวเอกหรือตัวสำคัญของเรื่อง

การตั้งชื่อเรื่องตามตัวเอกหรือตัวสำคัญของเรื่องเพื่อบ่งบอกความสำคัญของบุคคลหรือตัวสำคัญของเรื่องให้โดดเด่น ในการตั้งชื่อบทความของหนุ่มเมืองจันทน์ที่มีการตั้งชื่อตามตัวเอกหรือตัวสำคัญของเรื่องเพื่อบ่งบอกความสำคัญของตัวเอกซึ่งล้วนเป็นบุคคลที่มีอยู่จริง และเป็นบุคคลที่เป็นที่รู้จักในประเทศไทยทำให้กระตุ้นให้อยากรู้เรื่องราวในบทความมากยิ่งขึ้น

ดังตัวอย่าง

แปดบรรทัดครึ่ง เป็นกลวิธีในการตั้งชื่อตามตัวเอกหรือตัวสำคัญของเรื่อง ในบทความนี้ได้มีเนื้อหาเกี่ยวกับ หนังสือเล่มหนึ่ง ที่มีชื่อหนังสือว่า แปดบรรทัดครึ่ง

(แปดบรรทัดครึ่ง : 8)

ไม่ “เดียว” ตั้งชื่อตามตัวเอกของเรื่อง หรือตัวสำคัญของเรื่องบทความนี้ได้กล่าวถึง โน้ต อุดม แต้พานิช ซึ่งทำ เดียว 11 ว่าชีวิตของเขาไม่ได้อยู่อย่างโดดเดี่ยว เขาคอยช่วยเหลืออุปการะเด็ก ให้ทุนการศึกษาเด็กที่ด้อยโอกาสที่ จ.ยะลา

(ไม่ “เดียว:14)

เก้าแก่ ตั้งชื่อตามตัวเอกของเรื่อง หรือตัวสำคัญของเรื่องบทความนี้ได้กล่าวถึงการประมูลคลื่น 900 ของ 3 ฝ่ายโดยเขียนถึงความเหมือนและความแตกต่างระหว่าง เก้าแก่ กับ มืออาชีพ

(เก้าแก่ : 17)

เขาชื่อ "ตูน" ตั้งชื่อตามตัวเองของเรื่อง หรือตัวสำคัญของเรื่องบทความนี้ได้กล่าวถึงการสัมภาษณ์ นักร้อง ตูน บอดี้สแลม (อาทิตย์ งามาลัย)

(เขาชื่อ "ตูน": 21)

การตลาด "ลูกเทพ" การตลาด "ลูกเทพ" ตั้งชื่อตามตัวเองของเรื่อง หรือตัวสำคัญของเรื่องบทความนี้ได้กล่าวถึง ปรากฏที่ทำให้ตุ๊กตาลูกเทพเป็นที่นิยมของสังคม

(การตลาด "ลูกเทพ" : 22)

ศิลปิน "รามาณัน" ตั้งชื่อตามตัวเองของเรื่อง หรือตัวสำคัญของเรื่องบทความนี้ได้กล่าวถึง ภาพยนตร์เรื่อง “รามาณัน อัจฉริยะโลกไม่รัก” เป็นเรื่องราวของ ศรีนิวาสะ รามาณัน นักคณิตศาสตร์ชาวอินเดีย ที่สามารถคิดสูตรคณิตศาสตร์ได้แต่ไม่สามารถอธิบายเหตุผลได้

(ศิลปิน "รามาณัน" : 38)

เฟซบุ๊กไลฟ์ ตั้งชื่อตามตัวเองของเรื่อง หรือตัวสำคัญของเรื่องบทความนี้ได้กล่าวถึง การใช้เทคโนโลยีเฟซบุ๊กไลฟ์ ในการนำเสนอข่าวสาร ที่รวดเร็วและไม่ยุ่งยาก เป็นหนึ่งเส้นทางในการประกอบธุรกิจ

(เฟซบุ๊กไลฟ์: 45)

หมู ตั้งชื่อตามตัวเองของเรื่อง หรือตัวสำคัญของเรื่องบทความนี้ได้กล่าวถึงความท้าทายในการทำ หมู 12 ของโน้ส อุดม และย้อนไปในสมัยที่โน้สกำลังจะทำเคียว 1 เขียนถึงความพยายามความอดทนของ โน้ส อุดม แด่พานิช

(หมู: 52)

1.7 ตั้งชื่อเรื่องให้ขัดแย้งกันในตัว

สิ้นสุด – เริ่มต้น ตั้งชื่อเรื่องให้ขัดแย้งกันในตัว บทความนี้ได้กล่าวถึง การสิ้นสุดของสิ่งหนึ่ง เป็นการเริ่มต้นของสิ่งใหม่

(สิ้นสุด – เริ่มต้น: 7)

มีด-สว่าน ตั้งชื่อเรื่องให้ขัดแย้งกันในตัว บทความนี้ได้กล่าวถึง บทเรียนที่ได้รับจากการล้มเหลวจะทำให้เรามีชีวิตชีวิตที่ดีขึ้น โดยยกตัวอย่างชีวิตและประสบการณ์ของ บิ๊ก วีรพัฒน์ องค์กรวิญญู เจ้าของวิรันด้า และต้อง ศิษย์น้อย นักสแน็กเกอร์

(มีด-สว่าน : 23)

2. กลวิธีการเขียนส่วนนำเรื่อง

ส่วนนำเรื่องเป็นส่วนที่เกริ่นเพื่อนำผู้อ่านสู่เนื้อหา ส่วนนี้มักเป็นจุดเปิดประเด็นทำให้ผู้อ่านหันมาสนใจและติดตามเนื้อหางานเขียนจนจบเนื้อเรื่อง

2.1 ความน่าที่เป็นเรื่องเล่า เป็นการเล่าประสบการณ์ของผู้เขียน เรื่องราวที่ผู้เขียนไป

“...ตอนนี้ชีวิตของผมอยู่ในห้องเรียนเป็นประจำเพราะ ABC (Academy of business creativity) หรือสถาบันพัฒนาความคิดสร้างสรรค์เชิงธุรกิจที่ผม และ “โจ” ธนา เขียวอัจฉริยะ ร่วมกันทำขึ้นมาสนุก ๆ ตอนนี้แตกแขนงไปมากมาย...”

(“คิดจากคำคม”:1)

ผู้เขียนได้เล่าว่าตนเองได้ร่วมกันทำสถาบันพัฒนาความคิดสร้างสรรค์เชิงธุรกิจ กับ โจ ธนา เขียวอัจฉริยะ

“...ผมเดินออกจากโรงหนังด้วยความรู้สึกแปลก ๆ “เต๋อ” นวพล เล่นงานผมเข้าแล้ว ผมได้ยื่นชื่อ “เต๋อ” นวพล รำรงตัดนฤทธิ มานานแล้ว ทั้งในฐานะ “คนเขียนบทภาพยนตร์” และผู้กำกับฯ หนังสือดีฝีมือดี แต่ไม่เคยดูหนังที่ “เต๋อ” กำกับฯ เลย

(ราคา ความคิดถึง :3)

ผู้เขียนได้เล่าเรื่องราวที่ตนเองได้ไปดูภาพยนตร์ เรื่อง “ฟรีแลนซ์ ห้ามป่วย ห้ามพัก ห้ามรักหมอ” แล้วมาเขียนแสดงความคิดเห็น

“...ทันทีที่เห็นหนังสือ “ข้าให้ชนะ” บนแผง ผมรีบหยิบทันที ไม่ใช่เพราะชื่อหนังสือ แต่เพราะชื่อคนเขียนครับ “คาซุโอะ อินาโมริ” แต่เป็นผู้ก่อตั้งบริษัทเคียวเซร่า ผมเฉย ๆ ครับ แต่ที่ต้องรีบหยิบเพราะตำแหน่งนี้ของเขา “ผู้อยู่เบื้องหลังการฟื้นคืนชีพที่น่าอัศจรรย์ของสายการบิน JAL”...”

(อยากกก... : 4)

ผู้เขียนได้เล่าเรื่องราวที่ตนเองที่ได้ไปเลือกซื้อหนังสือ “ข้าให้ชนะ” แล้วมาเล่าเรื่องราวของผู้เขียน

“...เมื่อเดือนสิงหาคมที่ผ่านมานิตยสาร a day ครอบรอบ 15 แสดงว่าผมเจอผู้ชายคนนี้มา 15 ปีแล้ว “โหน่ง” วงศ์ทะนง ชัยณรงค์สิงห์ ยังจำได้ถึงวันที่เขาชอบโครงการนิตยสารเล่มนี้มาเล่าให้ฟังพร้อมกับรูปแบบธุรกิจใหม่ ระดมเงินทุนจากผู้อ่านเพื่อมาทำหนังสือมันเป็นคนฝันที่บ้ามาก...”

(ความรัก - ความหวัง - The Down: 6)

ผู้เขียนได้เล่าเรื่องราวมิตรภาพของตนเองกับ “โหน่ง” วงศ์ทะนง ชัยณรงค์สิงห์

“...มีเรื่องเล่า 4 เรื่อง อยากเล่าให้คุณฟังเป็นเรื่องสั้น ๆ ครับ เรื่องแรก “ถ้าบริษัทคุณมีปัญหา

เรื่อง “สินค้าคงคลัง” (Inventory) คุณจะปรึกษาใคร ในฐานะวิศวกรของคุณ จ้างที่ปรึกษาคือใหม่ หรือว่าแค่เดินไปคุยกับเจ้าของ “ร้านดอกไม้” หรือร้าน “ซูชิ” ที่ลมหายใจเข้า – ออก คือการบริหาร Inventory ให้มีสินค้าเพียงพอ และไม่เน่าเสียก่อน...”

(แปลบรรทัดครึ่ง :8)

ผู้เขียนได้เล่าเรื่องราวประสบการณ์การเรียนรู้จากประสบการณ์คนอื่น
“...วันศุกร์ที่ผ่านมา ผมทำพิธีเปิดตัวหนังสือเล่มใหม่อย่างเป็นทางการ “การสิ้นสุดของสิ่งหนึ่ง คือ การเริ่มต้นของสิ่งใหม่เสมอ” พิธีกรรมก็เรียบง่ายมากเลย คือ ขวน “ก้า” อธิษฐานมานั่งคุยกันบรรยากาศในงานสนุกมากครับ...”

(“ความจริงใจ”: 9)

ผู้เขียนได้เล่าเรื่องราวประสบการณ์การเปิดตัวหนังสือของตนเองที่มีชื่อว่า “การสิ้นสุดของสิ่งหนึ่ง คือ การเริ่มต้นของสิ่งใหม่เสมอ”

“...วันก่อนอ่านบทสัมภาษณ์ของ “อาร์แซน เวนเกอร์” ยอดผู้จัดการทีมของอาร์เซนอลซึ่งเคยทำทีมสโมสรที่ญี่ปุ่นมาก่อนเขาให้สัมภาษณ์นิตยสารเลกซ์ สपोर्टแอนด์ สไต์ล์ มีประโยคหนึ่งที่ผมชอบมาก เขาบอกว่ามีสิ่งหนึ่งในกีฬาที่ไม่ชอบของญี่ปุ่นที่เขาชอบมาก คือเมื่อการแข่งขันเสร็จสิ้นลง ผู้ชนะจะไม่ดีใจ จนออกนอกหน้า “เพื่อให้เกียรติผู้แพ้”...”

(ชนะ “ที่สุด” : 11)

ผู้เขียนได้เล่าเรื่องราวประสบการณ์ที่ตนเองได้อ่าน บทสัมภาษณ์ของ “อาร์แซน เวนเกอร์” ยอดผู้จัดการทีมของอาร์เซนอล หลักการบริหารมาเขียนบรรยาย

“...วันก่อนมีน้องคนหนึ่งคุ้นเคยกัน เธอดูรายการ “SME ตีแตก” ที่ผมเป็นกรรมการรอบชิงชนะเลิศ แล้วอยากขอคำปรึกษาบ้าง เธอเพิ่งเริ่มทำธุรกิจเครื่องสำอางค์ครับ พอรู้ประเภทธุรกิจ ผมรีบออกตัวก่อนเลยว่าเป็นธุรกิจที่ผมไม่ค่อยรู้เรื่อง...”

(ที่ปรึกษา : 20)

ผู้เขียนได้เล่าเรื่องราวประสบการณ์ที่ตนเองได้ไปเป็นกรรมการรายการ SME ตีแตกและไปเจอน้องที่รู้จัก น้องได้ขอคำปรึกษาเรื่องการทำธุรกิจ

“...วันก่อน “ผมได้รับเชิญไปพูดที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี เป็นวิชาเกี่ยวกับ การจัดสัมมนาที่อาจารย์ให้นักศึกษาทดลองจัดสัมมนาด้วยการเชิญวิทยากรจากภายนอกมาบรรยาย “ท” น้องคนหนึ่งที่เป็นแฟนหนังสือเสนอให้เพื่อน ๆ เชิญผมมาเป็นวิทยากร...”

(บันได “ความฝัน”: 34)

ผู้เขียนได้เล่าเรื่องราวประสบการณ์ที่ตนเองได้รับเชิญเป็นวิทยากรในการจัดสัมมนาที่นักศึกษาจัดขึ้นที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี

2.2 ความน่าที่เป็นคำปราศรัย

“...ผมเชื่อว่าเสมอว่าชีวิตของแต่ละคนก็เหมือนกับนิยายเล่มหนึ่งไม่ว่าคนที่ประสบความสำเร็จ หรือล้มเหลว ยากจนหรือร่ำรวย ล้วนมีแง่มุมที่น่าสนใจแตกต่างกันแต่สิ่งที่ “ชีวิต” ต่างจาก “นิยาย” คือ “นิยาย” นั้นมีคนแต่งเรื่องให้แต่ “ชีวิต” ...เราเขียนเอง เล่นจริง เจ็บจริง...”

(ระฆังแห่งชีวิต :2)

จากข้อความนี้เป็นลักษณะการเขียนคำนำแบบคำปราศรัย โดยเขียนแสดงความคิดเห็นโดยโน้มน้าวใจให้คนอ่านคล้อยตาม

2.3 ความน่าที่เป็นคำถาม

“...เคยสงสัยไหมครับว่าทำไมพระเครื่ององค์หนึ่งจึงมีราคาเป็นล้าน บางองค์สูงถึงห้าสิบล้านบาท หรือเคยสงสัยไหมว่าทำไมภาพเขียนของศิลปินดัง ๆ จึงราคาเป็นล้าน ยิ่งถ้าศิลปินดังระดับโลกว่ากันเป็นพันล้านบาท หรือเคยสงสัยไหมครับว่าทำไมกระเป๋าของผู้หญิงใบหนึ่งจึงมีราคาเป็นแสน...”

(การลงทุน:5)

จากข้อความนี้เป็นความน่าที่ดั่งคำถามให้เราสงสัยใคร่รู้ว่า ทำไมพระเครื่องบางองค์มีราคาเป็นล้าน ใช้คำถามในการเร้าอารมณ์ อยากรู้คำตอบ ให้ผู้อ่านเกิดความสงสัยใคร่รู้

“...เคยมีคนถามว่าเราจะสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าได้อย่างไร ตามทฤษฎีจะตอบว่าอย่างไร ไม่ทราบครับ แต่จากประสบการณ์ของผม สิ่งที่เราสร้าง “มูลค่าเพิ่ม” ให้กับสินค้าที่ดีที่สุด มีอยู่ 2 อย่าง “ศิลปะ” และ “ความเชื่อ”...”

(“ความเชื่อ” : 10)

จากข้อความนี้เป็นการตั้งคำถามว่าเราจะสร้างมูลค่าให้สินค้าได้อย่างไร การตั้งคำถามทำให้ผู้อ่านฉงน อยากติดตามอ่านให้จบเพื่อจะได้ทราบถึงคำตอบ

“เวลามีคนถามผมว่ามีความเห็นเรื่อง “ตุ๊กตาลูกเทพ” อย่างไร...”

(การตลาด "ลูกเทพ" : 22)

เป็นการตั้งคำถามให้ผู้อ่านอยากรู้แนวคิดของผู้เขียนว่ารู้สึกอย่างไรกับตุ๊กตาลูกเทพ

“เดี๋ยวไปไหนต่อ” “ไปดูหนัง” ผมตอบแบบนี้ทีไร ประโยคที่ได้ยินตามมาก็คล้าย ๆ กัน ประมาณว่า...น่าอิจฉามาก เพราะช่วงเวลาที่คุยกันเป็นช่วงบ่ายของวันทำงาน เป็นเวลาที่คนทำงานทั่วไป ยังต้องอยู่กับงานบนโต๊ะ หรือประชุม แต่ผมกลับมีเวลาไปดูหนัง...”

(ย้อนเวลาหาอดีต: 25)

จากข้อความนี้เป็นความน่าที่เป็นการตั้งคำถาม ที่ถามเองตอบเองเพื่อแสดงความคิดเห็นของผู้เขียนเกี่ยวกับการดูหนังในช่วงเวลาที่ผู้คนทำงาน

2.4 ความน่าที่เป็นข่าว

“ข้อได้เปรียบที่พวกเขาจะมีไปจนจบซีซั่น คือซีดีและสเปอร์แล้วคนทั้งประเทศสนับสนุนพวกเขาอยู่” เป็นมุมมองที่น่าสนใจของ “อาร์แซน เวนเกอร์” ผู้จัดการทีมอาร์เซนอลครับ เขากำลังพูดถึงทีมเลสเตอร์ ซีดีที่เป็นทีมนำในตารางพรีเมียร์ลีกวันนี้...”

(เทพนิยาย "กัมพ์" : 24)

จากข้อความนี้ นำเอาข่าวกีฬาที่เป็นที่สนใจของผู้อ่านมากล่าวมาเพื่อสร้างความน่าสนใจให้กับบทความ

ตอนนี้ผมกำลังตื่นเต้นกับข่าว AI หรือ “ปัญญา ประคิษฐ์” อยู่ครับ เคยตามห่า ๆ จากข่าว “รถยนต์ไร้คนขับ” อยู่บ้างแต่ก็เฉย ๆ ยัง ไม่รู้สึกตื่นตาตื่นใจอะไรมากนักจนกระทั่งมีข่าวการแข่งขันหมากล้อมระหว่าง “อัลฟาโกะ” กับ “ลี เซโดล...”

(โลกหมุนเร็ว : 31)

จากข้อความนี้เป็นการนำเอาข่าวเทคโนโลยีใหม่ๆที่เป็นที่น่าจับตามองของคนรุ่นใหม่มากล่าวอ้างถึงและเขียนขยายความให้น่าสนใจมากยิ่งขึ้น ในบทความนี้กล่าวถึง ข่าว AI หรือ “ปัญญา ประคิษฐ์” ที่เป็นวิวัฒนาการสำคัญของเทคโนโลยีของโลก

3. กลวิธีการเขียนเนื้อเรื่อง

3.1 ขยายโดยการยกตัวอย่าง

“...ผมบอกว่า “โน้ส” อุดม แต้พานิช ก็ตื่นเต้นทุกครั้งทีขึ้น “เดี่ยวไมโครโฟน” “เบิร์ด” ธงชัย แมคอินไตย์ ยังเคยให้สัมภาษณ์ว่าทุกครั้งทีขึ้นเวทีคอนเสิร์ตเขาก็ยังตื่นเต้น “พีเบิร์ดถึงซ้อมหนักมาก” “คู่” บอก “เบิร์ด” เคยเล่าว่าเหตุผลที่เขาซ้อมหนักก็เพื่อแก้ปัญหาเรื่องนี้ เพราะถ้าเกิดช่วงไหนบนเวที “เบิร์ด” เกิดตื่นเต้นขึ้นมา การซ้อมหนักจนกล้านเนื้อจำทำได้ ระดับ “เพลงมา-ทำไป” จะช่วยเขาได้การแสดงจะต่อเนื่องไม่เกิดความผิดพลาด แม้ว่าจะตื่นเต้นแค่ไหนก็ตาม “คู่” ยกคำสอนของ “พี่เลาะห์” ดำรง พุฒตาล อดีตพิธีกรคู่ในรายการ “เจาะใจ” ขึ้นมาตอบท้าย “พี่เลาะห์บอกว่าที่เราตื่นเต้นเพราะเรามีชีวิตอยู่” คมมากครับ หลักคิดของ “คู่” น่าสนใจมาก เขาเสนอให้ยอมรับว่า “ความตื่นเต้น” เป็นเรื่องธรรมชาติ...”

(ธรรมชาติ: 53)

จากข้อความนี้ เนื้อหาเขียนเกี่ยวกับความตื่นเต้นที่ต้องทำงานที่ท้าทายว่าเป็นธรรมชาติของมนุษย์ที่ต้องมีความกลัว โดยยกตัวอย่างการขึ้นเวทีของโน้ส อุดม แต้พานิช การขึ้นคอนเสิร์ตของเบิร์ด ธงชัย แมคอินไตย์ การเป็นพิธีกรของ “คู่” สัญญา คุณากร ว่าก่อนทำทุกคนมีความกลัวแต่จะคุมความกลัวให้ดีได้อย่างไร

“...“ไมเคิล เฟลปส์” ที่เป็นเด็กสมาธิสั้นมาก่อน ต้องกินยาเป็นประจำ จนคุณแม่ของเขาพาไปหัดว่ายน้ำเพื่อออกกำลังกาย และ ช่วยเรื่องสมาธิ เด็กสมาธิสั้นนั้นการเรียนรู้จะช้า จะต้องทำอะไรช้าๆ นั่นอาจเป็นเหตุผลหนึ่งที่ทำให้ “เฟลปส์” ว่ายน้ำได้ดี จนเมื่อเขาอายุได้ 13 ปี หมอหยุดให้ยา เพราะถือว่าเขาควบคุมตัวเองได้แล้ว “ไมเคิล เฟลปส์” ลงแข่งขันกีฬาโอลิมปิกครั้งแรกตอนอายุ 15 ปี...”

(คบเพลิง “บันดาลใจ” : 51)

จากข้อความนี้เขียนขยายความโดยยกตัวอย่างชีวิตของ “ไมเคิล เฟลปส์” ที่เป็นเด็กสมาธิสั้นแต่ก็ไม่ย่อท้อต่อชีวิต ต่อสู้กับอุปสรรคจนประสบความสำเร็จในชีวิตในที่สุด

“...“เฟอร์รี่” เล่าว่าวันที่ “เดวิด เบ็คแฮม” ยังประตู่ทีมวิมเบิลดันจากฝรั่งเศสมาแล้ว “เคริก คัน โตน่า” ที่ไม่ค่อยชมใครเอ่ยปากชมว่านี่คือการทำประตูที่ยอดเยี่ยมที่สุดตั้งแต่เขาเคยเห็นมา เชื่อไหมครับว่า “เบ็คแฮม” ซึ่งเป็นนักเตะรุ่นเด็กจิตใจยิ่งกว่ายิ่งประตุนี้ได้อีก เพราะ “คำชม” จากสุดยอดนักเตะของโลกในเวลานั้นมีค่ายิ่งนัก นี่คือนักเตะของ “คำชม” ที่ “ผู้นำ”...”

(ขอ 2 คำ : 50)

จากข้อความนี้กล่าวถึงการใช้คำชมที่ทำให้คนเรามีกำลังใจและฮึดสู้โดยเขียนขยายความโดยยกตัวอย่างการกล่าวชมของ “เคริก คัน โตน่า” ที่ชม “เดวิด เบ็คแฮม” ที่สามารถทำประตูให้กับทีมของตัวเอง ทำให้เขาดีใจ มีกำลังใจ

“...“เจ้าแก็” ให้ไปซื้อรถปิกอัพ 5 คันเพื่อไปใช้งานที่โครงการในต่างจังหวัด ระบุยี่ห้อและรุ่นด้วยเพื่อนก็ งง ว่าทำไมถึงใช้งานเขาที่ทำฝ่ายบุคคล แต่เมื่อเจ้าแก็ใช้ก็ต้องทำ เขาก็ไปติดต่อเซลล์ขายรถยี่ห้อนั้น พนักงานขายเสนอ “เงินได้โต๊ะ” ให้กับเขาจำนวนเงินมากกว่าเงินเดือน 3 – 4 เท่าแต่เพื่อนไม่รับขอให้เซลล์นำ “เงินได้โต๊ะ” ไปเป็น “ส่วนลด” ให้กับบริษัทแทน ซื้อเสร็จก็ไม่ได้คิดอะไรทำงานไปเรื่อย ๆ จนกลายเป็นคนใกล้ชิดของเจ้านาย...”

(ความรู้นอกตำรา: 48)

บทความนี้กล่าวถึงความรู้ที่อยู่นอกตำราเรียน เราต้องพลิกแพลง และใช้ประสบการณ์ในการเรียนรู้ ผู้เขียนเขียนบรรยายพร้อมยกตัวอย่างบุคคลเหล่านี้เพื่อให้เข้าใจแก่นของเรื่องมากยิ่งขึ้น

“...“ซ้อ” เล่าว่าคุณพ่อจะสอนตลอดว่าเวลาทำงานอย่าทำงานง่าย ๆ เพราะจะขายยากแต่ งานยาก จะขายง่าย คำสอนการทำงานไม่ได้หมายความว่า ทำเรื่องง่ายให้เป็นเรื่องยาก แต่หมายถึงขั้นตอนการทำงานให้วางแผนดี ๆ คิดละเอียด คิดให้ครบ คิดทั้งมุมมองของผู้ผลิต และในมุมมองลูกค้า

ถ่ายอมลงทุน ลงแรงใช้สมองอย่างหนักเพื่อผลิตสินค้าขึ้นมาชิ้นหนึ่งยังทำงานยากเท่าไร พอถึงขั้นตอนการขายจะ “ขายง่าย”...

(ทางที่ยาก: 47)

จากข้อความนี้เป็นการเขียนขยายความโดยยกตัวอย่างคำพูด ที่เป็นแนวทางในการทำธุรกิจ ให้เจริญก้าวหน้า ของบิดาที่เล่าให้กับลูกฟัง

“...นี่เล่นๆ สิครับ ว่าการเปิดตัวสินค้าใหม่ที่ใช้งบลงทุนมหาศาล ส่วนใหญ่ไม่ต่ำกว่าล้าน บาท แต่มีคนเห็นภาพงานเปิดตัว น้อยมาก เจ้าของสินค้าคงเสียขายเงินเหมือนกัน เพราะเขาอยาก ให้คนเห็นภาพการเปิดตัวสินค้าเยอะๆ ตัวอย่างเช่น การเปิดตัว “สยามคิสต์ฟเวอร์” ที่ปรับปรุงใหม่ แบบอลังการงานสร้าง ใช้งบเปิดตัวหลาย สิบล้านบาท แต่มีคนเห็นไม่กี่คน ทั้งที่หลายคนอยากเห็น ภาพของศูนย์การค้านี้ที่รีโนเวทใหม่...”

(เฟซบุ๊กไลฟ์: 45)

จากข้อความนี้เป็นการเขียนขยายความโดยยกตัวอย่าง การเปิดงานสินค้าโดยใช้เทคโนโลยี เฟซบุ๊กไลฟ์

“...ชาย “รสนิยม”...ตามใจฉัน อีกร้านหนึ่ง “คองกิโฮเต้” ร้านนี้สนุกกว่าร้านตามใจฉันอีก ครับ เพราะเริ่มจากร้านที่เดินผ่านโรงรับจำนำ และเห็นลุงแก่ๆ นั่งขายของอยู่ เขาเห็นว่าลุงแก่ๆ ยัง ขายของได้เราก็คงขายได้ เขาไปซื้อสินค้าที่ถูกไล่ทิ้งจาก โรงงาน แยกสินค้า และวางขาย ตั้งชื่อ ร้านว่า “โคโรโบชิโจ” หรือ “ตลาดมืด” ต้องการสื่อความหมายว่าขายสินค้าราคาถูกเหมือนกับไป ขโมยเขามา...”

("คาใจ" มาเก็คตั้ง : 32)

จากข้อความนี้เป็นการเขียนขยายความโดยยกตัวอย่าง ร้าน “คองกิโฮเต้” ที่มีเทคนิคการ ขายที่ไม่เหมือนสร้างจุดสนใจให้แก่ผู้ซื้อ จนทำให้มีชื่อเสียงผู้คนสนใจ

3.2 ขยายโดยการบรรยาย

“...ผมนึกถึง “น้องเมย์ รัชนก อินทนนท์” นักแบดมินตันมือวางอันดับ 1 ของโลกวันนี้ เธอ เริ่มต้นเล่นแบดมินตันไม่ใช่เพราะ “ใจรัก” แต่เพราะ “แม่ปลูก” เจ้าของโรงงานขนมไทยบ้าน ทองหยอด กลัวจะวิ่งเล่นในโรงงานแล้วโดนน้ำเชื่อมร้อน ๆ ลวก ก็เลยจับมาเล่นแบดมินตัน...”

(บันไดความฝัน: 34)

จากข้อความนี้บทความนี้ได้เขียนบรรยายชีวิตของน้องเมย์ รัชนก อินทนนท์ นักแบดมินตัน โดยเขียนบรรยายอธิบายความเป็นมาก่อนจะมาเป็นนักแบดมินตัน

“...มีคนถามว่าทำไมเลือกทำ “ฟาร์มโชคชัย” โชคมี 2 เหตุผล เหตุผลที่หนึ่ง คือ “นมสด โชคชัย” เป็นธุรกิจ ที่มีกำไรใคร ๆ ก็อยากซื้อขายง่าย “ฟาร์มโชคชัย” ขาดทุน ขายยากในภาวะที่

ธุรกิจย่าแม่ มีหนี้จำนวนมาก “เวลา” สำคัญกว่า “ราคา” ยิ่งขายได้เร็ว ภาระหนี้ยิ่งลดเร็ว เขาจึงตัดสินใจขาย “นมสด โชคชัย...”

(ทางที่ยาก : 47)

จากข้อความนี้เนื้อหาของบทความเป็นการเขียนบรรยายถึงเหตุผลในการทำธุรกิจว่าทำไม “โชค” จึงตัดสินใจขายธุรกิจ นมสด โชคชัย แล้วไปทำธุรกิจฟาร์มโชคชัยแทน

“...นักธุรกิจส่วนใหญ่เวลาซื้อที่ดิน ถ้าเป็นแปลงที่ดินใหญ่ซึ่งสามารถขึ้นโครงการได้ เขาจะถมดินไว้เลยเวลาขายจะได้ขายง่าย หรือจะทำโครงการเองก็จะทำได้เลยแต่เมื่อที่ดินว่างเปล่าถูกปล่อยทิ้งไม่มีคนดูแล ปัญหาที่ตามมาคือมักจะมีคนบุกรุกที่ดิน บางคนก็เอารถมาจอด จอดไปนาน ๆ ก็กลายเป็นที่จอดรถเฉลอล ๆ มีคนมาเก็บเงิน ค่าที่จอดรถอีก บางคนก็ขึ้นโครงหลังคาทำเป็นร้านขายอาหาร หรือขายของไปเลย ถ้าขายดีก็จะมีคนมาขายตามพอมมีคนรุกล้ำที่ดิน และเริ่มมีรายได้เวลาที่เจ้าของที่ดินจะใช้ประโยชน์จากพื้นที่ก็จะมีปัญหาขอให้ออกจากพื้นที่ยาก...”

(ความรู้นอกตำรา : 48)

จากข้อความนี้ได้บรรยายถึงวิธีที่นักธุรกิจนำมาแก้ปัญหาชาวบ้านได้มาทำมาหากินในพื้นที่ของตนเอง

“...“เฟอร์กูสัน” ต้องการจากนักเตะ คือ ความเคารพยำเกรง และ “ทำตามที่ผมสั่ง” แม้ภาพลักษณ์ภายนอกของเขจะเป็นคนที่นักเตะกลัว แต่เชื่อหรือไม่ว่า “เฟอร์กี้” ให้ความสำคัญกับ “คำชม” มาก เขาบอกว่ามีคำ 2 คำ ที่มีพลังที่สุดในภาษาพูดของมนุษย์ คือ คำว่า “ดีมาก”...”

(ขอ 2 คำ : 50)

จากข้อความนี้ได้บรรยายถึงความคิดของ ทศนคติของ “เฟอร์กูสัน” ในการดูแลทีมฟุตบอล

“...ครับ เขานำคำพูดของ “ธอร์ป” มาเป็นแรงบันดาลใจสร้าง “จินตนาการ” เมื่อมีคนบอกว่า “เป็นไปไม่ได้” เขาก็จะทำให้ “เป็นไปได้” “บิกกิงเกมส์” ปี 2008 “ไมเคิล เฟลปส์” สร้างประวัติศาสตร์ใหม่คว้า 8 เหรียญทอง วันนั้น “เฟลปส์” คงแค่คิดว่าเขาทำสำเร็จแล้ว ทำสิ่งที่คนคิดว่า “เป็นไปไม่ได้” ให้ “เป็นไปได้” คิดแค่นั้น...”

(คบเพลิง “บันดาลใจ”: 51)

จากข้อความนี้บรรยายถึงความคิด ทศนคติของ “ไมเคิล เฟลปส์” ที่ทำให้ชีวิตของเขาประสบความสำเร็จ

“...“โน้ส” บอกว่า “หมู” เป็นโชว์ที่เขาเป็นตัวเดินเรื่องตลอด ไม่ใช่ละครเวที แต่มีสคริปต์ ไม่ใช่คอนเสิร์ต แต่มีการร้องเพลงไม่ใช่เกมโชว์แต่มีการแก๊ง “แซกรับเชิญ” “โน้ส” เรียกมันว่าเป็นศิลปะของการจัดวาง ยังหัวเราะเหมือนเดิมแต่ได้หัวเราะในจังหวะใหม่ที่เหมือนเดิม

ตอน “เดี่ยว” ทั้งหมดอยู่ในมือผม จัดการเองได้หมด แต่ “หมู” ต้องมีคิวการซ้อม ปรับสคริปต์ตาม แกรับเชิญเหนื่อยมาก...”

(หมู : 52)

จากข้อความนี้ได้บรรยายถึงความคิดของ โน้ส อุดม แต้พานิช ที่มีต่อการทำโชว์ที่ใช้ชื่อว่า “หมู” โดยเขียนบรรยายเปรียบเทียบกับ “เดี่ยว” ที่ตนเองทำมาก่อนแล้ว

“...เขาเล่าว่าบางครั้งมือที่ถือสคริปต์สั้น “คู่” ต้องเอามือมาแนบพุง ให้พุงเป็นโซ่กั๊พ ป้องกันการสั้นไหวมีครั้งหนึ่งเขาไปงานที่มีคนฟังมากกว่า พันคน วันนั้น “คู่” ตื่นเต้นมาก คนเยอะ พอรู้ไหวแต่คุณภาพของคนที่นั่งฟังล้วนแต่มีชื่อเสียงและมีความรู้ กลัวพูดแล้วพลาด รู้ไหมครับว่า “คู่” แก้ปัญหาอย่างไรเขาใช้ทักษะของการแสดงมาช่วย จินตนาการ ว่าคนฟังเป็นคนไม่ค่อยรู้อะไร ไม่มีชื่อเสียง พอรู้สึกแบบนี้เขาก็ไม่กลัวคนฟังแล้วขึ้นเวทีปั๊บ “แม่” ก็คือ “แม่” “พ่อ” ก็คือ “พ่อ” “คู่” ก็กลายเป็น “คู่” คนเดิมไม่มีอาการตื่นเต้นให้เห็นบนเวที...”

(ธรรมชาติ : 53)

จากข้อความนี้เขียนบรรยายถึงวิธีที่ทำให้ คู่ สัญญา คุณากร หลีกเลี่ยงความกลัว ความตื่นเต้นในการทำหน้าที่พิธีกร ที่มีผู้ชมจำนวนมาก

“...“เต๋อ” ฉันทวิชช์ นอกจากเป็นพระเอกแล้ว ยังเป็นหนึ่งในทีมเขียนบทด้วย เขาต้องเพิ่มน้ำหนักตัวขึ้น 10 กิโลกรัม ต้องทำผมทรงใหม่เพื่อให้ “ไม่หล่อ” เพราะ “พระเอก” ในเรื่องนี้ต้อง “ไม่หล่อ” ต้องเป็น “หมาวัด” ทีมอง “เครื่องบิน...”

(1 วันอะไรก็ได้ : 54)

จากข้อความนี้ได้เขียนบรรยายถึงการเตรียมตัวของ “เต๋อ” ฉันทวิชช์ เพื่อเป็นพระเอกในภาพยนตร์เรื่อง แฟนเคย์ฯ ภาพยนตร์เรื่องแรกของบริษัท GDH

“...ภาพหนึ่งเป็นภาพของ “คิม ฟูก” เด็กผู้หญิงเวียดนามวิ่งร้องไห้หนีระเบิดนาปาล์มด้วยร่างกายที่เปลือยเปล่าเป็นฝีมือของช่างภาพชื่อ “นิค อุด” อีกภาพหนึ่ง คือภาพนายตำรวจยิงศีรษะนักโทษเวียดกงที่ใส่กุญแจมือของ “เอ็ดดี้ อัดัมส์” ทั้งสองภาพได้รางวัลพูลิตเซอร์เหมือนกัน...”

(สิ่งที่เห็นกับความจริง : 55)

จากข้อความนี้บรรยายรูปภาพของนักข่าวที่ได้รับรางวัลพูลิตเซอร์ ว่าเป็นภาพที่เกี่ยวข้องกับอะไร มืดมัวประกอบอะไรบ้างในภาพนั้น

“...รอบแรกๆ จังยังไม่สมบูรณ์เท่าไรหรอก ตอนที่ผมเห็นกระแสโซเชียลมีเดียของคนดู “หมู” จิตตกแทนเลยครับ แต่ต้องยอมรับว่า “โน้ส” มีอาชีพมาก ปรับเปลี่ยนเนื้อหา ลดทอน

เรื่องราวที่ซัดเสียดลงในรอบต่อมา รอบหลังๆ เริ่มมีคำชมมากขึ้นเรื่อยๆ จนวันที่ผมดูซึ่งเป็นวันรองสุดท้ายสนุกเลยครับ...”

(“หนู” และ “เลิกลิง” : 57)

จากข้อความนี้ได้บรรยายถึง การทำ หนูของ โน้ส อูม แต่พานิช ว่ามีเสียงตอบรับจากผู้ชมอย่างไรบ้าง

3.3 ขยายโดยการเปรียบเทียบ

“...เลย สามารถพลิก “จูดอ่อน” ให้กลายเป็น “จูดแข็ง” ไม่ปรากฏตัว เพราะไม่มากินบุญเรา สูดยอด “ลูกเทพ” เป็น “ตุ๊กตา” น่ารัก แต่ “กุมารทอง” รูปร่างไม่น่ารัก และเอามาโชว์ไม่ได้...”

(การตลาด “ลูกเทพ” : 22)

จากข้อความนี้เขียนเนื้อหาโดยการเปรียบเทียบ ตุ๊กตาลูกเทพกับกุมารทอง ว่ามีความเหมือนและแตกต่างกันอย่างไรทำให้ผู้เข้าใจมากยิ่งขึ้น

“...กรณีศึกษาทางธุรกิจที่คลาสสิกอย่าง “โกดัก – ฟุจิ” สิบรับ ตอนที่ยอดขายฟิล์มลดลงเรื่อยๆ เพราะคนหันมานิยมกล้องดิจิทัลแทน เมื่อ “แม่น้ำเปลี่ยนทิศ” แต่ “โกดัก” ไม่ยอมรับความจริง ในขณะที่ “ฟุจิ” ปรับเปลี่ยนมาลุยในสนามกล้องดิจิทัล สุดท้าย “โกดัก” ก็ตาย แต่ “ฟุจิ” ยังอยู่...”

(แม่น้ำเปลี่ยนทิศ : 13)

จากข้อความนี้ได้เขียนขยายความโดยการเขียนบรรยายโดยการยกตัวอย่างประกอบเพื่อเปรียบเทียบการทำธุรกิจ ของโกดักกับฟุจิ

3.4 ขยายโดยการตั้งคำถาม

“...เชื่อไหมครับ แต่ละคนมีทรัพย์สินหลายร้อยล้านบาท เขาได้หุ้นจากบริษัทเยอะมากครับ...”

(เรื่องของ “ใจ” : 18)

จากข้อความนี้ได้เป็นการตั้งคำถามให้ผู้อ่านเกิดสนใจใคร่รู้ โดยใช้คำถามที่ว่า “เชื่อไหมครับ”

3.5 การขยายโดยการอ้างหลักฐาน

“...ตัวอย่างที่เห็นชัดเจน เช่น “ซีดี” เพลงและภาพยนตร์ ซีดีขายไม่ได้ ไม่ใช่ “น้ำลด” แต่เป็น “แม่น้ำเปลี่ยนทิศ” เพราะคนฟังเพลงจะดาวน์โหลดมากกว่าซื้อแผ่นซีดี เช่นเดียวกับนิตยสารที่เน้นขายภาพโป๊อย่างเพลย์บอยยังต้องเปลี่ยนแนว ส่วน FHM ในต่างประเทศก็ต้องปิด

ตัวเองลงเพราะยอดขายลดลงอย่างรวดเร็ว 10 ปีก่อน พิมพ์ 500,000 เล่ม ปีนี้เหลือ 100,00 เล่ม และภายใน 6 เดือนลดเหลือแค่ 67,000 เล่ม ...”

(แม่น้ำเปลี่ยนทิศ : 13)

จากข้อความนี้เป็นการเขียนขยายความโดยการอ้างอิงสถิติ เพื่อให้ผู้อ่านสามารถนำมาเปรียบเทียบ และวิเคราะห์ตามข้อมูลที่ได้รับ

4. กลวิธีการเขียนสรุปเรื่อง

4.1 ปิดเรื่องแบบสรุปความคิด

“...การลงมือเขียนหนังสือเป็นเล่มคงไม่ใช่สิ่งที่เป็นไปได้ พอลึกได้ผลก็ปรับโหมดความคิดใหม่ทันที ตั้งคำถามง่าย ๆ “อะไรอยู่ตรงหน้า” แล้วคิดแบบคุณอาณัติ “สิ่งที่อยู่ตรงหน้าสำคัญที่สุด”

(“คิดจากคำคม” : 1)

จากข้อความนี้เป็นการเขียนสรุปเรื่องแบบสรุปความคิดว่า การจะทำอะไรให้สำเร็จสิ่งที่อยู่ตรงหน้าสำคัญที่สุด

“หมอดัม” บอกว่าชีวิตของเราก็เหมือนกับการไปทัศนศึกษาในวัยเด็ก ลองทบทวนดูว่าใครใช้ชีวิตแบบไหน เราไม่รู้ว่่วันสุดท้ายของชีวิตจะมาเมื่อไรครับ “หมอดั่ง” กำลังเตือนทุกคนว่าชีวิตจริงไม่มี “ฟินาเล่” แล้วเขาก็หยิบระฆังเล็ก ๆ ใบเดิมมาส่งอีกครั้ง เป็น “ระฆังแห่งชีวิต”

(ระฆังแห่งชีวิต : 2)

จากข้อความนี้เป็นการเขียนสรุปเรื่องแบบสรุปความคิด ว่าให้เตือนตนเองไว้เสมอว่าชีวิตคนเราเป็นสิ่งที่ไม่นั่นอน

“...“ความอยาก” คือ “ทัศนคติ” อย่างหนึ่ง อยากทำ และคิดว่าเราทำได้ “ทัศนคติ” + 100 ทำอะไรก็สำเร็จ”

(อยากกก : 4)

จากข้อความนี้เป็นการสรุปความคิดว่าหากเรามีทัศนคติที่ดีทำงานอะไรก็ประสบผลสำเร็จ

“...เวลาที่เราเจอปัญหาหนัก ๆ ก็เหมือนกับเราเจอประตูบานใหญ่ปิดกั้นอยู่ คำถามที่ดี ก็คือ “กุญแจ” ที่จะไขประตูบานนี้ออกไปเพื่อเจอกับแสงสว่าง ส่วน “จุดฟูลสต็อป” นั้น จะอยู่ที่ท้ายประโยคมีหน้าที่บอกว่าประโยคนี้สมบูรณ์แล้ว ครบถ้วนสมบูรณ์เมื่อไรก็ “จุด” ได้ทันครับ คำถามที่ดีจึงเปรียบเสมือนกุญแจที่ทำให้ชีวิตมีความสุข คำถามแห่งชีวิต”

(ความจริงใจ : 9)

จากข้อความนี้เป็นการสรุปความคิดทั้งหมดของบทความ ว่าการจะชีวิตที่ดีเราต้องรู้จักตั้งคำถามในชีวิต ว่าจะหยุดหรือไปต่อ

“...ถ้าใครใช้ชีวิตเหมือนกับการเล่นกีฬาแสวงหาความเป็น “ที่สุด” ในทุก ๆ เรื่องชีวิตก็คงเหนื่อย แต่ถ้าเราไม่ทำ “ชีวิต” ให้เป็น “กีฬา” ไม่ต้อง “ที่สุด” แค่ว่าก็พอ ไม่ต้องเร็วที่สุด แค่ว่าฝึกมุมเทคนิคเดียว ความสุขแห่งชีวิตก็เปลี่ยนทันที...”

(ชนะที่สุด : 11)

จากข้อความนี้เป็นการสรุปความคิดของบทความกล่าวถึงการพ่ายแพ้แต่ชีวิตเป็นสุขก็เป็นการชนะในที่สุดอยู่ที่มุมมองความคิด

“...“ความเปลี่ยนแปลง” ของโลกวันนี้เร็วมากถ้าจะอยู่รอดต้อง “ปรับตัว” ให้เร็วกว่าต้องถือหลักพุทธศาสนา...อย่ายึดมั่นถือมั่น “เมื่อวาน” คือ “เมื่อวาน” ไม่ใช่ “วันนี้”

(แม่น้ำเปลี่ยนทิศ : 13)

จากข้อความนี้เป็นการสรุปความคิด การปรับตัวให้เท่าทันเทคโนโลยีและความเป็นไปของโลกเพื่ออนาคตและชีวิตในวันข้างหน้า

“...นอกจากไม่หักเงินเดือน สิ้นปียังจ่ายโบนัสด้วย คุณไชยบอกว่าเพิ่งแต่งเรื่องลงไปตีฝ่าย HR ข้อความในเอกสารสั้น ๆ แต่ชัดเจนเรื่องนี้ไม่อยู่ในระเบียบบริษัท “แต่เป็นวัฒนธรรมองค์กร” และ “วัฒนธรรม” ใหญ่กว่า “ระเบียบ”

(เรื่องของ “ใจ” : 18)

จากข้อความนี้เป็นการสรุปความคิด กล่าวถึงการทำงานที่อยู่ด้วยกันอย่างถ้อยทีถ้อยอาศัยกัน สร้างวัฒนธรรมในการอยู่ร่วมกัน รักกันดูแลกันเหมือนพี่กับน้อง

“... “ความมืด” แต่ในมุมหนึ่ง “ความมืด” ของเราก็เป็นแสงสว่าง” ที่ทำให้เราเห็น “เพื่อน” ใครอยู่ข้างเรา และใครเดินจากเราไปในอดีตเราเคยเห็นแค่ “ตัว” แต่วันนี้เราได้เห็น “ใจ” แค่นี้ก็ถือว่าเป็นบทเรียนที่มีค่าที่สุด”

(มืด-สว่าง : 23)

จากข้อความนี้เป็นการสรุปความคิด กล่าวถึง ความมืดหรืออุปสรรคในชีวิต ความล้มเหลวในสิ่งต่างๆ สิ่งเหล่านี้หากเรามองให้ลึกก็จะพบแสงสว่าง หากใช้สิ่งเหล่านั้นเป็นบทเรียนที่มีค่า นำมาแก้ไข

“...“อิหร่าน” มองเห็นด้วย “หู” ภาพที่เขาเห็นในจินตนาการอาจไม่เหมือนภาพจริงที่ทุกคนมองเห็น ทุกคนมี “แบบ” ของตัวเอง เหมือนกับ “ปั้น” ที่มีวิธีการอ่าน พูดย เขียน ที่แตกต่างจากคนทั่วไปครับ โลกนี้ไม่ได้มีเพียง “ทาง” เดียวทุกคนมี “ทาง” เป็นของตัวเองที่สำคัญที่สุด ก็คือ โลกนี้ไม่เคยมี “ทางตัน” สำหรับคนที่ไม่ยอมแพ้...”

(“ทาง” ของตนเอง : 26)

จากข้อความนี้เป็นการสรุปความคิด ของบทความกล่าวถึง หนทางแห่งความสำเร็จของคนเราอยู่ที่มุมมองและมีเส้นทางที่แตกต่างกันขอเพียงไม่ย่อท้อก็จะประสบ ความสำเร็จในที่สุด

4.2 ปิดเรื่องแบบคำถาม

ดังตัวอย่าง

“...มันมีความเสี่ยงเช่นกันในการ “ไม่ทำสิ่งที่รัก” หนึ่ง คุณจะท้อแท้ เลิกทำไปเสียก่อน สอง คนที่รักในสิ่งนั้นจะทำได้ดีกว่าคุณ คุณจะแพ้ ในที่สุด “การไม่เท่าในสิ่งที่รัก” จึงเสี่ยงเช่นกัน “คุณว่าจริงไหม”

(แปลบรทัดครึ่ง : 8)

จากข้อความนี้เป็นการตั้งคำถามว่า ผู้อ่านเห็นด้วยกับข้อความที่ผู้เขียนไหม

“...เจ้าของ “มืออาชีพ” จะไม่กล้าตัดสินใจเกินกว่าตัวเลขที่กำหนด ต่อให้อยากชนะก็ต้อง ถอย เพราะเกินอำนาจการตัดสินใจของเขา และนี่คือ ปัจจัยสำคัญที่ทำให้ “ทรู” และ “แจส” ชนะ ประมูล ชนะในเกม แต่จะชนะในสงครามหรือไม่ ต้องดูกันยาว ๆ”

(ถ้าแก่: 17)

จากข้อความนี้สรุปด้วยการตั้งคำถามว่า การประมูลเครือข่ายอินเทอร์เน็ตยังไม่แน่ชัดว่าใคร จะชนะอย่างแท้จริงโดยใช้คำถาม ดังเร้าอารมณ์ให้ผู้อ่านสนใจ

4.3 ปิดเรื่องแบบทิ้งท้าย

ดังตัวอย่าง

“...ผมเดินออกจากโรงหนังด้วยความรู้สึกอึดอัด และระมัดระวังตัว เดินข้ามถนนก็ ระวังนั่งรถก็บอกคนขับให้ขับช้า ๆ “เพราะผมมีคนที่คิดถึงรออยู่”

(ราคา “ความคิดถึง” : 3)

จากข้อความนี้ได้ทิ้งท้ายว่า เรามีคนให้คิดถึงให้ดูแลตนเองให้ดี

“...ยังเคยบอกเพื่อน ๆ เลย์ว่าถ้า “ป้า” เลือกที่ดินถูกแปลงผมคงมีคนรับใช้เยอะมาก มีพี่เลี้ยง ประจำตัวเรียกว่า “คุณหนู” ไปเมืองนอกตั้งแต่เล็ก แล้วเราจะไม่รู้จักกัน “เพราะพวกเอ็งกับคุณหนู อย่างข้าจะอยู่คนละชนชั้นกัน” พุดจบก็ตบไหล่เพื่อน “พวกเอ็งโง่คิดจริง ๆ” ไม่เล้าค่อนะครับว่า เหตุการณ์หลังจากนั้นเป็นอย่างไร เพื่อนสำนักในบุญคุณหรือไม่ มันไม่สุภาพครับ”

(“การลงทุน” : 5)

จากข้อความนี้ได้ทิ้งท้าย โดยสร้างอารมณ์ขันให้แก่ผู้อ่าน กล่าวถึงบิดาของผู้เขียนหากชื่อ ที่ดินถูกที่ มีราคาสูงในปัจจุบัน เขาก็จะได้เป็นเศรษฐี เป็นคุณหนู

“...เขาบอกว่าเมื่อเราจะมีโรงแรมทั้งที่ เราควรจะเลียนแบบตระกูลใหญ่ของโลกที่ใช้ นามสกุลของตัวเองเป็นชื่อโรงแรม แบบโรงแรมฮิลตัน นั่นคือที่มาของ “สเวนส์ตาโฮสเทล” แต่ หลังจากนั้นไม่นาน พอโรงแรมเริ่มดังก็มีคนโทรศัพท์มาไว้วาย “นกดล” “ทำไมคุณเอานามสกุล ของผมไปตั้งเป็นชื่อโรงแรม” “นกดล” ตกใจ “สเวนส์ตา เป็นนามสกุล ของผมครับ” อีกฝั่งหนึ่ง ยิ่งโกรธ ยืนยันว่านามสกุลของเขาตั้งแต่รุ่นคุณพ่อ มีตัวตนชัดเจน “นกดล” ก็ยืนยันกลับว่าของเขาก็มี ตัวตน “นามสกุลของคุณใครตั้งให้” คนนั้นถาม “พระตั้งให้ครับ” นกดลตอบ “พระที่ไหน” เสียง ยังโกรธ “ละเซิงเทราครับ” “วัดไหน” เขารุกไล่ “นกดล” บอกชื่อวัด ปลายสายยิ่งไปนึกแล้วพูดเสียง อ่อย ๆ “อ้าว...วัดเดียวกัน”

(ความเชื่อ : 10)

จากข้อความนี้ได้ทิ้งท้ายให้เราคิด ตลกขบขันเกี่ยวกับความเชื่อของคนเรา ในบทความนี้ กล่าวถึงการตั้งชื่อนามสกุลที่เหมือนกัน ซึ่งเมื่อถามกันไปถามกันมาแล้วปรากฏว่าได้มาจากพระตั้ง ให้ และเป็นพระที่มาจากวัดเดียวกัน

“...วันนั้นผมตอบน้องที่ถามว่าจะเขียนหนังสือไปถึงอายุเท่าไรด้วยประโยคนี้ และตอบท้าย “ผมก็เหมือนกัน” ผมตอบด้วย เสียงนุ่ม ๆ แบบ “เคนีโร” “คงจะหยุดเมื่อไม่มีตัวอักษรในหัวใจ อีกต่อไป” สัมภาษณ์จบก็ไปรำไทเก๊กต่อ เลียนแบบ “เคนีโร”

(เกษียณ : 15)

จากข้อความนี้ได้ทิ้งท้ายให้เราคิด ในบทความนี้กล่าวถึงการเกษียณอายุที่กล่าวถึงคนที่ ประสบความสำเร็จในตอนที่มีอายุมากแล้ว และสรุปว่าการเกษียณอายุอยู่ที่ศักยภาพของคนนั้นว่า ยังมีแรง มีความสามารถในการทำงานไหม

“...ผมได้เข้าไปดูฟุตบอลในสนามไอ – โมบาย สเตเดียมด้วย ครั้งแรกเจอ “ชัยนาท เอฟซี” ครั้งที่สองเจอ “เชียงราย ยูไนเต็ด” “มค” ผู้จัดการสนามบอกว่า “ดวง” ของผมคงถูกชะตากับทีม บุรีรัมย์ ยูไนเต็ดมาก เพราะมาดูครั้งแรกชนะ “ชัยนาท” 5 : 0 ครั้งที่สอง ชนะ “เชียงราย” 6 : 0 2 นัด 11 ลูก สถิติ “ความขลัง” ไม่ธรรมดาเลยนะครับผมบอก “มค” ว่าถ้านัดไหน “บุรีรัมย์” อยากรชนะ 7 : 0 ขอให้บอกมาแต่ผมไม่มาดู นะครับ กลัวเสียสถานะ “สิ่งศักดิ์สิทธิ์”

(เบื้องหลัง "บุรีรัมย์" : 12)

จากข้อความนี้ได้ทิ้งท้ายให้เราคิด ตลกขบขันเกี่ยวกับการเข้าชมฟุตบอลของผู้เขียนที่ไปดู ที่ไรทีมบุรีรัมย์ ยูไนเต็ด ก็ชนะทีมแข่งคู่แข่ง

“...ผมคิดว่าชีวิตของคนเราก็คงเหมือนกับบทเพลงมีตัวโน้ตมากมายในชีวิต แต่เราชอบคิดถึงโน้ตที่มีเสียง จนลืมนึกถึงโน้ตอีกตัวหนึ่ง คือ “หยุด” ทั้งที่โน้ตตัวนี้อาจเป็นตัวโน้ตที่มีความสุขมากก็ได้ ตอนนี้ผมกำลังลองเล่นโน้ตตัวนี้อยู่ครับ”

(หยุด: 16)

จากข้อความนี้ได้ทั้งทำให้เราคิด ว่าชีวิตคนเราบางครั้งต้องหยุดคิดหยุดทำอะไรบางอย่างเพื่อทบทวน และเริ่มต้นสิ่งใหม่

“...ครับไม่ว่าโลกใบเล็กในกระทะหรือโลกใบใหญ่ของตัวเราและโลกที่ใหญ่ของประเทศไทยเสียงส่วนใหญ่สำคัญที่สุด นี่คือการหลักการประชาธิปไตยที่ผมได้จากข้าพเจ้านายเชียง”

(“ประชาธิปไตย” ในกระทะ : 19)

จากข้อความนี้เป็นการเขียนทั้งทำให้ผู้อ่านคิดตามว่าการทำอาหารก็เกี่ยวข้องกับประชาธิปไตยอย่างไร

“...กรรหาเพื่อนหัวเราะดังกว่าเดิม “ถ้าแบบนี้ ไม่ต้องถึง มือหมอ คินนี่หนูจัดการเอง” พุดจบก็ส่งโทรศัพท์ให้เพื่อนผม “มึงคุ้ยอะไรกันวะ เมียกูหัวเราะตลอดเลย” อย่างรู้เลย แต่กูเตือนด้วยความหวังดี” ผมทำเสียงจริงจัง “คินนี่ให้นอนกว่า”

(ที่ปรึกษา : 20)

จากข้อความนี้เป็นการเขียนทั้งทำให้ โดยเขียนให้เป็นเรื่องตลกขบขันในเรื่องราวที่เกิดขึ้นทำให้ผู้อ่านอมยิ้ม

4.4 จบโดยสรุปใจความสำคัญของเรื่อง ดังตัวอย่าง

“...เป็นเรื่องปกติ ในสังคมแต่สำหรับคนที่ทำดี และไม่ได้คิดร้ายระดับของคำวิจารณ์ก็ไม่ควรรุนแรงเกินไป “โน้ต” อาจเป็นนักเล่าเรื่องที่เก่งที่สุดในเมืองไทย แต่บางเรื่องเขาก็เลือกที่จะทำมากกว่าที่จะ “เล่า” นี่คือ “โน้ต” อุดม แต่พานิช ที่ผมรู้จัก”

(ไม่ “เคี้ยว”: 14)

จากข้อความนี้เป็นการเขียนสรุปใจความสำคัญของเรื่องกล่าวถึง “โน้ต” อุดม แต่พานิช” ซึ่งเกี่ยวกับการที่มีข่าวว่าเขานำเรื่องราวของเด็ก ลูกเหริย มาเล่าติดตลก ทำให้สังคมมองว่าเป็นการดูถูก ว่าให้ลองหาข้อมูลก่อนอย่าด่วนตัดสินใจจากข่าวที่ได้รับฟัง

“...เราจะสรุปบทเรียนจาก “ความล้มเหลว” ไปเรื่อย ๆ ได้เรียนรู้ว่าอะไรไม่ควรทำ อะไรผิดพลาด พอเราอุดช่องความผิดพลาดไปเรื่อย ๆ การทดลองครั้งใหม่ก็จะผิดพลาดน้อยลง สักพัก

หนึ่ง เราจะค้นพบหลายทางที่นำไปสู่ “ความสำเร็จ” ได้ จากนั้นเมื่อเราก้าวเดิน “ทาง” สู่ ความสำเร็จจึงเกิดขึ้น...”

(คุณครู "ความล้มเหลว": 27)

จากข้อความนี้เป็นการเขียนสรุปใจความสำคัญของเนื้อเรื่องกล่าวถึงการเรียนรู้จากความ ล้มเหลว การนำความล้มเหลวมาบทเรียนเพื่อพัฒนาชีวิตให้ดีขึ้น

“...มนุษย์ทุกคนไม่ว่าจะเป็นใคร ถือกำเนิดและมีชีวิตผลรวมของความสุข และความทุกข์ ของเราศาสนา แนวคิด ทฤษฎีเศรษฐกิจนับพัน ๆ ทุก ๆ นักร้อง และคนหาอาหาร วีรบุรุษ และ คน ขลาด ผู้สร้างสรรค์ และผู้ทำลายอารยธรรมราชา และชาวนา หม่อมสาวในห้วงรัก แม่ พ่อ และเด็ก นักประดิษฐ์ และนักสำรวจ ครูแห่งจริยธรรม นักการเมืองฉ้อฉล คารา นักบุญ คนบาป ใน ประวัติศาสตร์ ของสายพันธุ์ของเราอาศัยอยู่ที่นั่น บนรูทีหนึ่งได้แสงอาทิตย์” ครับได้แสงอาทิตย์ เราเป็นแค่ “ผงธุลี” ไม่ได้ยิ่งใหญ่อะไรเลย...”

("รูที" ได้แสงอาทิตย์ : 35)

จากข้อความนี้เป็นการเขียนสรุปใจความสำคัญของเนื้อเรื่องกล่าวถึง มนุษย์ที่เป็นเพียงสิ่ง เล็กที่อาศัยอยู่บนพื้นดิน เทียบเท่าผงธุลี ซึ่งเป็นสาระสำคัญสิ่งที่ผู้เขียนต้องการสื่อให้ผู้อ่านเข้าใจ

4.5 จบโดยเรียกร้องขอความร่วมมือ ดังตัวอย่าง

“...ใครที่ต้องการพลังแห่ง “ความรับ – ความหวัง” และ “ความเชื่อ” The Down ช่วยคุณได้ 15 ตุลาคมนี้ ไปดูเถอะครับ”

(ความรัก - ความหวัง - The Down : 57)

จากข้อความนี้เป็นการขอร้องให้ผู้อ่านไปดูภาพยนตร์เรื่อง “ความรับ – ความหวัง” และ “ความเชื่อ” The Down